Intervalul Dintre Cele Şapte Epoci Ale Bisericii Şi Cele Şapte Peceţi

Bună seara, prieteni. Acesta este un—un mare privilegiu să fiu înapoi aici în casa Domnului, în seara aceasta, în slujbă, şi încă să trăim cu—mana de azi dimineaţă, în care sufletele noastre au fost în aşa mare măsură binecuvîntate de marea Lui Prezenţă. Şi acum, în seara aceasta, noi avem un . . . începem asupra subiectului despre: *Intervalul Dintre Cele Şapte Epoci Ale Bisericii Şi Cele Şapte Peceţi.*

2 Şi eu doar am vorbit, în această după-amiază, cu un prieten. Şi poate, cu voia Domnului, cîndva în vara aceasta, dacă El nu mă ia Acasă, sau—sau, eu ajung să vin înapoi, nu mă duc în străinătate sau ceva, mi-ar place să ating din nou la ultimele şapte Trîmbiţe, vedeţi. Şi toate astea se leagă împreună. Şi—şi atunci acolo sînt cele şapte ultime Plăgi în aceasta. Şi aceasta toată se îmbină drept împreună, după cum noi vom vedea aşa cum mergem înainte.

3 Astfel, în seara aceasta, în timp ce noi ne liniştim cumva . . . Eu aş putea să fiu doar puţin mai îndelungat în seara aceasta. Chiar cu . . . Îndată ce eu ajung înapoi aici, acum . . . Toată predicarea pe care am făcut-o în Phoenix, eu nici măcar odată nu am răguşit, vedeţi. Asta-i adevărat. Şi, oh, Doamne, cît de tare am predicat! Şi pentru că, eu cred, erau douăzeci şi şapte de servicii, fără să devin răguşit. Dar aceasta este clima aici, voi vedeţi. Doar simplu, ea este doar rea aici, doar o vale. Aceasta este doar o condiţie rea înapoi aici, şi, de sănătate, voi ştiţi, ce vreau să spun, aceasta este—aceasta este—aceasta este rea. Şi orice predicator are un . . . care vorbeşte, are un gît rău, de la început.

4 Un—un doctor prieten de-al meu s-a uitat în gîtul meu, odată, să vadă ce era rău. A zis, "Nimic." A zis, "Tu ai doar bătături pe corzile tale vocale acolo." A zis, "Aceea este de la predicare." Păi, mie—mie—mie cumva îmi place asta, voi ştiţi. Asta m-a făcut să mă simt mai bine, atît timp cît aceasta poate să fie aplicat la predicare, voi vedeţi. Aceasta ar fi în regulă, pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

5 Acum, noi am putea să nu fim în stare să purtăm în trupul nostru semnul lui Is- . . . a lui Isus Cristos, cum a făcut Pavel, că a fost bătut. Dar noi am putea purta semnul nostru de la predicare şi de la a da glasul nostru împotriva lucrurilor care

sînt greşite. Astfel, noi sîntem recunoscători că noi nu mai trebuie să fim bătuţi, mai ales pînă la acest timp. Astfel noi—noi sîntem . . .

6 Cîţi de aici au citit *Cît Este Ceasul, Domnilor?* Sau, l-au auzit, voi ştiţi, *Cît Este Ceasul, Domnilor?* Aceea m-a cam deranjat puţin. Dacă voi nu aţi auzit, eu doresc, într-un fel, dacă aţi putea ajunge să o auziţi, sau în vreun fel. Cumva m-a deranjat. Eu doar am vrut să scap aceasta înainte să începem serviciul. Cam—cam cu o săptămînă sau zece zile în urmă, eu am fost aşa de tulburat. Eu doar . . . eu—eu—eu doar nu am, eu nu luam servicii sau ceva, deoarece eu—eu nu ştiam aceasta. Aceasta părea de parcă aceasta putea fi ceva care era rău, şi eu nu ştiam doar ce era aceasta. Astfel eu . . .

7 Într-o dimineaţă devreme, m-am sculat, să merg sus în Sabino Canyon. Care, de acasă, este doar cam treizeci de minute de condus la . . . sau patruzeci, pînă la capul din Sabino Canyon, apoi acolo este un drum care duce treizeci de mile sus în munţi.

8 Ţinut ciudat, sus acolo. Eu pot să fiu aici în deşert, unde sînt optzeci şi nouăzeci, [de grade căldură în Fahrenheit—Trans.] chiar acum, iar în treizeci de minute să fiu în opt picioare de zăpadă, vedeţi, pe vîrful muntelui. Noi eram la Phoenix, doar recent, unde erau douăzeci şi ceva, douăzeci şi opt de grade. Ei aveau bazinul de înot încălzit, şi oamenii înotau. Şi cam la patruzeci şi cinci de minute de condus de acolo, aceasta era de patruzeci sub zero, la Flagstaff. Vedeţi? Aceea este diferenţa dintre curenţii de sus şi deşert. Şi foarte sănătos pentru asmatici, şi aşa mai departe.

9 Dar, acum, eu am mers sus în canyon, [defileu—Trans.] şi m-am urcat cît de sus am putut să merg. Şi eu—eu—eu am întrebat pe Domnul, în timp ce şedeam sus acolo, ce însemnau toate acestea, şi aşa mai departe. Eu eram cumva neliniştit, şi nu ştiam doar ce să fac.

10 Şi astfel în timp ce mă rugam; lucru ciudat s-a întîmplat. Eu—eu—eu vreau să fiu cinstit. Acum, eu puteam să fiu adormit. Aceasta ar fi putut să fie ca o transă, sau aceasta ar fi putut să fie o—o—o vedenie. Eu sînt mai mult sau mai puţin înclinat să cred că aceasta era o vedenie. Că, eu îmi aveam mîinile întinse, zicînd, "Doamne, ce înseamnă explozia aceasta? Şi ce înseamnă aceşti şapte Îngeri într-o constelaţie de—de piramidă, ridicîndu-mă sus de pe pămînt şi întorcîndu-se spre est, ce înseamnă aceasta?"

11 Eu stăteam acolo, în rugăciune, şi ceva s-a întîmplat. Şi, acum, ceva a căzut în mîna mea. Şi eu ştiu, dacă voi nu înţelegeţi lucruri spirituale, aceasta ar putea să pară foarte ciudat. Dar ceva a lovit în mîna mea. Şi, cînd m-am uitat, aceasta era o sabie. Şi mînerul era făcut din perlă, cea mai frumoasă perlă pe care am văzut-o vreodată. Şi garda, voi ştiţi,

unde. . .Eu presupun că aceasta este să-ţi ţină mîinile de a nu fi tăiate, voi ştiţi, în timp ce voi. . .în timp ce oamenii duelau; era din aur. Iar lama sabiei nu era prea lungă, însă ea era doar ascuţită ca briciul; şi ea era din argint strălucitor. Şi ea era cel mai frumos lucru pe care l-am văzut vreodată. Aceasta s-a potrivit în mîna mea doar exact. Iar eu o ţineam. Am zis, "Nu este asta frumoasă!" M-am uitat la ea. Şi mă gîndeam, "Dar, tu ştii, întotdeauna îmi era teamă de sabie." Eu eram cumva bucuros că eu am trăit în afara acelor zile în care ei le-au folosit, deoarece eu—eu mă tem de cuţit. Şi astfel mă—mă gîndeam, "Ce aş face eu cu aceea?"

12 Şi în timp ce o ţineam, în mîna mea, un Glas de pe undeva a zis, "Aceea este sabia Împăratului." Şi apoi aceasta m-a părăsit.

13 Păi, eu—eu mă întrebam ce însemna asta, " 'Aceea este sabia Împăratului.'" Şi mă gîndeam, "Dacă El ar fi spus, 'sabia *unui* împărat,' aceasta ar fi putut să fie că eu aş fi înţeles aceasta. Dar El a zis, 'sabia Împăratului.'" Astfel eu poate să nu am aceasta corect, dar mă gîndeam, "Există numai Unul, Împăratul, care este Dumnezeu. Iar sabia Lui este *Acesta*, 'Mai ascuţit decît o sabie cu două tăişuri,' vedeţi. 'Şi voi rămîneţi în Mine, şi Cuvintele Mele. . .'" Înţelegeţi? Şi mă—mă gîndeam. . .

14 În duel, voi vedeţi, şi după cum eu înţe-. . .eu nu înţeleg nici un cuvînt din acesta, dar, sau un principiu al duelului. Dar, cît de bine pricep eu, cuţitul loveşte peste. Şi atunci, în final, săbiile, dacă ele se încleştează, tu şi duşmanul încleştaţi săbiile, în felul *acesta*, atunci este nevoie de tăria omului care duelează. Deoarece, vedeţi, sabia lui ar fi îndreptată către inima mea, şi a mea către a lui, dar ele sînt încleştate, aşa cum cuţitele noastre se lovesc unul pe altul. Şi atunci ei lovesc, şi atunci săbiile vin împreună. Şi acela care poate împinge pe celălalt jos, sabia este drept la inimă. Aşa că aceasta ia. . .

15 Chiar dacă sabia ar fi Cuvîntul, este nevoie de mîna cu credinţă puternică să-L ţină acolo, să-L aducă la inima duşmanului. Acum, neştiind aceste lucruri, ci doar. . .Tot ce eu am primit de la El, ceea ce eu pot să spun, eu v-am spus. Astfel, că, voi ştiţi, eu cred că aceasta era. . .Nu era Domnul nostru care a zis, că tot ce a primit El de la Tatăl, aceea El a spus, şi nu a reţinut nimic? Şi—şi aşa că noi vrem să facem acele lucruri întocmai aşa cum vin ele. Acum, dacă voi veţi fi cu adevărat înţelepţi, şi vă rugaţi, eu sînt sigur că voi veţi înţelege ceva destul de curînd, acum, ceva ceea ce eu sper că este descoperit.

16 Acum, în această Carte, să întoarcem cu toţii acum la—capitolul 5 din Cartea care este numită Apocalipsa lui Isus Cristos. [Descoperirea lui Isus Cristos—Trans.]

17 Acum, mîine seară este Prima Pecete. Care, primele patru Peceţi sînt deschise, de patru călăreţi pe cai, unul la fiecare Pecete care lovesc pămîntul. Şi atunci, probabil, ele nu vor dura

mult, pînă după ce noi trecem pe cam. . . Luni, Marţi, Miercuri, cam Joi. Şi atunci, eu presupun, la a Şasea. . . şi a Cincea, a Şasea, şi a Şaptea Pecete, vor fi probabil foarte lungi. Astfel, poate aceasta vă va da puţin timp să recuperaţi puţină odihnă.

18 Noi tindem să începem serviciile aici, eu cred, la şapte, în serile din săptămînă. Şi eu urmează să fiu pe platformă la şapte treizeci, exact. Şi atunci aceea ar putea să ne lase afară pe la miezul nopţii. Astfel—astfel, eu—eu am depăşit cu o oră, azi dimineaţă. Eu nu am vrut asta, eu doar. . . eu nu ştiu cînd.

19 Deoarece, eu nu ştiu ce este primul călăreţ. Eu nu ştiu a Doua, a Treia, a Patra, a Cincea, a Şasea, sau a Şaptea Pecete. Eu, pînă în acest moment, eu nu ştiu. Înţelegeţi? Eu doar depind de El. Aşa că asta este de ce, am încercat în această săptămînă, prin harul lui Dumnezeu să ajut, crezînd că, dacă voi înţelegeţi adînc. . .

20 Voi ştiţi, în vedenii, tu nu poţi descoperi lucruri pînă cînd nu-ţi este îngăduit să descoperi. De cîte ori m-aţi auzit voi spunînd, "Merg într-o casă, şi probabil că o pălărie va fi aşezată *aici*. Şi acest copil anume, sau aşa mai departe, nu va fi vindecat pînă cînd aceea este aşezată *aici*." Eu nu le pot spune lor, şi nici nu o pot eu muta acolo. Ea trebuie să fie, mutată, în vreun alt fel. Altcineva trebuie să o ia şi să o mute. Şi, fiecare lucru în ordine, atunci aceasta poate fi descoperit.

21 Aşa că acum fiţi în rugăciune. Acum, doar înainte ca noi să ne apropiem de Carte, să vorbim cu El, cu capetele noastre aplecate.

22 Doamne Isuse, noi sîntem întru totul insuficienţi. Noi nu vom încerca, sub nici o formă, să ne apropiem de această Carte sacră, în această oră foarte sfîntă în care sufletele atîrnă în destinaţia timpului, fără să cerem, Doamne, ca, numai Acela care poate descoperi această Carte, ca El să vină înainte acum, să binecuvinteze eforturile slabe ale slujitorului Tău. Binecuvintează Cuvîntul aşa cum El merge înainte. Fie ca El să meargă în puterea Duhului. Şi fie ca pămîntul spiritual al. . . acelor care flămînzesc şi însetează să cunoască neprihănirea şi să cunoască voia lui Dumnezeu, fie ca Acesta să cadă acolo şi să producă după soiul Lui. Admite aceasta, Doamne. Toată lauda să fie a Ta. Fie ca cei flămînzi şi însetaţi să găsească hrană şi băutură, în seara aceasta, din Cuvînt. Noi o cerem în Numele lui Isus, despre Care este descoperirea. Amin.

23 Acum, acum noi o să întoarcem la capitolul 5. Acum, acesta nu este cele Şapte Peceţi. Acesta este intervalul între epocile bisericii şi cele Şapte Peceţi. Acum, există deasemeni un capitol al 6-lea despre. . .

24 Şi acolo era un capitol al 4-lea, adică, din Apocalipsa, [în Biblia Engleză este Revelaţia—Trans.] şi, în acela, acesta cumva a descoperit ceva care va avea loc după ce Biserica se

duce sus. Că, Biserica se duce sus în capitolul al 3-lea din Apocalipsa, şi nu se întoarce pînă la capitolul al 19-lea din Apocalipsa. Înţelegeţi? De aceea, Biserica scapă de Necaz. Eu ştiu că aceea este contrar cu—cu aproape fiecare învăţător cu care am vorbit vreodată. Dar eu—eu—eu nu vreau să fiu dezagreabil. Eu—eu vreau să fiu fratele vostru, dar eu—eu trebuie să învăţ întocmai cum eu pot să văd Aceasta. Dacă eu nu o fac, eu nu pot să pun Aceasta împreună, voi vedeţi. Şi acum, dacă Ea merge sus înainte de Necaz sau după Necaz, eu vreau să merg sus cu Ea. Acela este lucrul principal.

25 Astfel, acele lucruri noi—noi doar le presupunem, deoarece, fără educaţie, eu le tipizez. Eu mă uit şi văd ce este, sau a fost în Vechiul Testament, care este un model sau o umbră a Noului, atunci eu am ceva idee ce este Noul. Înţelegeţi? Cum dacă . . . Noe a mers în corabie înainte ca să se aşeze necazul, un model; dar chiar înainte ca Noe, vedeţi, să meargă în corabie, Enoh a mers sus, vedeţi, înainte să se întîmple ceva. Iar Lot a fost chemat afară din Sodoma înainte ca un pic din necaz să se aşeze, de nimicire; dar Abraham era, tot timpul, afară din aceasta. Vedeţi, modele.

26 Dar acum noi vom citi 1-ul verset. Eu voi citi primele două sau trei versete din Acesta.

> *Şi am văzut în mîna dreaptă a aceluia care şedea* pe un *tron o carte scrisă pe dinăuntru şi pe partea din spate, pecetluită cu şapte peceţi.*
>
> *Şi am văzut un înger puternic proclamînd cu un glas tare, Cine este vrednic să deschidă cartea, şi să dezlege peceţile de acolo?*
>
> *Şi nimeni în cer, nici pe pămînt, nici sub—nici sub pămînt, nu era în stare să deschidă cartea, nici să se uite* asupra Ei. (Ce Carte!)
>
> *Şi am plîns mult, deoarece nimeni nu a fost găsit vrednic să deschidă şi să citească cartea, nici să se uite la ea.*

27 Acum, voi vorbiţi despre nevrednicie? "Nici măcar vrednic să se uite la Ea; nimeni, niciunde."

> *Iar unul dintre bătrîni a* spus *către mine, Nu plînge: iată, Leul din seminţia lui Iuda, Rădăcina lui David, a izbutit să deschidă cartea, şi să dezlege cele şapte peceţi de acolo.*
>
> *Şi am privit, şi, iată, că în mijlocul tronului şi a celor patru făpturi, . . . în mijlocul bătrînilor, stătea un Miel aşa cum a fost junghiat, avînd şapte coarne şi şapte ochi, care sînt cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise înainte pe tot pămîntul.*

Şi el a venit şi a luat cartea din mîna dreaptă a aceluia care şedea pe tron.

28 Noi ne vom opri acolo pentru cîteva momente, de la citirea din Apocalipsa 5, în jos pînă la includerea versetului al 7-lea.

29 Această Carte cu Şapte Peceţi este descoperită la timpul celor Şapte Tunete din Apocalipsa 10, acum, dacă voi însemnaţi aceasta jos. Să întoarcem la Apocalipsa 10, doar un moment, astfel ca voi să obţineţi o înţelegere înainte ca noi să intrăm în aceasta. Acum, aceasta este la timpul sfîrşitului. Pentru că, ascultaţi:

. . .Eu am văzut un alt înger puternic coborînd din cer, îmbrăcat cu un nor: şi un curcubeu. . .pe capul lui, . . .

30 Dacă voi observaţi, acela este Cristos, vedeţi. Pentru că, El, în Vechiul Testament, era numit Îngerul Legămîntului. Iar El vine direct la Iudei acum, deoarece Biserica este sfîrşită. Vedeţi? În regulă.

. . .iar faţa lui. . .de parcă era soarele, şi picioarele lui ca stîlpi de foc:

31 Vă amintiţi Îngerul acela în Apocalipsa 1? Acelaşi lucru. *Înger* este un "mesager." Iar El este Mesagerul la Israel. Înţelegeţi? Biserica a fost răpită, vedeţi, acum, sau este gata să fie răpită. El vine după Biserica Lui. Acum priviţi.

Şi el avea în mîna lui o cărticică deschisă:. . .

32 Acum, *aici*, Aceasta era închisă aici şi pecetluită; şi *aici* Ea este deschisă. Ea era deschisă. De la timpul acela de pecetluire, în care vom intra în seara aceasta, acum Cartea este deschisă. "O Cărticică în mîna Lui, în a Lui. . .Aceasta era deschisă. Oh, cum soarele, ca stîlpii. . ." Aşteptaţi doar un minut. Lăsaţi-mă să încep aici şi să citesc.

Iar el avea în mîna lui o cărticică deschisă: şi el şi-a pus piciorul drept pe mare, şi piciorul lui stîng pe *pămînt,*

Şi el *a strigat cu glas tare, ca un leu cînd* răcneşte:. . .

33 Noi ştim că El este Leul din seminţia lui Iuda. Dincoace *aici* El este Mielul; dar *aici* El este Leul. Vedeţi?

. . .şi cînd el a strigat, şapte tunete au emis glasurile lor.

34 Acum, Ioan a fost însărcinat să scrie ce a văzut el, astfel apostolul, şi profet, şi-a luat pana să scrie Aceasta.

Şi cînd cele şapte tunete au emis glasurile lor, eu eram gata să scriu: şi am auzit un glas din cer spunînd către mine, Pecetluieşte acele lucruri pe care le-au emis cele şapte tunete, şi nu le scrie.

35 Acum, aceea este ceea ce noi nu ştim. Aceea încă este să fie descoperit. Aceasta nu este în Sfînta Scriptură, ce spun acele Tunete.

> *Iar îngerul pe care eu l-am văzut stînd pe mare şi pe pămînt şi a ridicat* mîinile *sus spre cer,* (acum ascultaţi)
>
> *Şi a jurat pe acela care trăieşte în vecii vecilor, care a creat* cerurile*, şi lucrurile care sînt în ele, şi pămîntul, şi lucrurile . . . care sînt acolo, şi . . . acolo nu va mai fi timp:*

36 Priviţi! Aici este un verset la care eu vreau să ajung.

> *Dar în zilele glasului îngerului al şaptelea, cînd el va începe să sune, taina lui Dumnezeu se va sfîrşi, după cum el a declarat slujitorilor săi profeţii.*

37 Acum, vedeţi, taina din această Carte cu Şapte Peceţi va fi descoperită la sunetul Mesajului îngerului bisericii a şaptea. Înţelegeţi? "Îngerul al şaptelea începe să sune," şi acolo sînt Mesajele scrise acolo afară, iar noi avem Aceasta în formă de bandă şi carte. Acum, "La începutul sunării Mesajului, taina lui Dumnezeu va fi sfîrşită, vedeţi, la timpul acela." Acum noi vom observa. Cartea, despre taina lui Dumnezeu, nu este descoperită pînă cînd se sună Mesajul îngerului al şaptelea.

38 Acum, aceste puncte vor fi importante în Peceţi, eu sînt sigur, pentru că Aceasta trebuie, fiecare bucăţică, să se lege împreună.

39 Acum, Aceasta este scrisă tainic, deoarece nimeni, nici unde, nu cunoaşte Aceasta. Dumnezeu singur, Isus Cristos, vedeţi. Acum, dar este . . . Aceasta este o Carte, o Carte misterioasă. Aceasta este Cartea Răscumpărării. Noi vom ajunge în aceea, după puţină vreme. Şi acum noi ştim că această Carte a Răscumpărării nu va fi înţeleasă cu desăvîrşire; Aceasta a fost scormonită, de-a lungul a şase epoci a bisericii. Dar la sfîrşit, cînd îngerul al şaptelea începe să sune taina lui, el încheie toate capetele dezlegate pe care aceşti oameni le-au sondat. Iar tainele vin jos de la Dumnezeu, ca Cuvîntul lui Dumnezeu, şi descoperă întreaga revelaţie a lui Dumnezeu, atunci Dumnezeirea şi toate celelalte sînt stabilite. Toate tainele, sămînţa şarpelui, şi cîte altele, sînt să fie descoperite.

40 Acum, voi vedeţi, eu doar nu inventez asta. Aceea este ce . . . Aceasta este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Eu vă voi citi Aceasta din Carte, "Sunetul Mesajului îngerului al şaptelea, taina lui Dumnezeu se va sfîrşi, care a fost declarat de către sfinţii Lui profeţi," aceia sînt profeţii care au scris Cuvîntul. La sunetul, celei de a şaptea epoci a bisericii, ultima epocă a bisericii, toate capetele dezlegate, care prin toate aceste epoci ale bisericii au fost sondate, vor fi încheiate împreună.

41 Şi cînd Peceţile sînt rupte, şi taina este descoperită, Îngerul vine jos, Mesagerul, Cristos, punînd piciorul Lui pe pămînt şi pe mare, cu un curcubeu deasupra capului Lui. Acum, ţineţi minte, că acest înger al şaptelea este pe pămînt la timpul acestei Veniri.

42 Întocmai cum lui Ioan i s-a dat mesajul lui, în acelaşi timp în care Mesia a venit în acele zile. Ioan ştia că el Îl va vedea, deoarece el urma să-L prezinte.

43 Şi noi ne dăm seama că, în Scripturi, acolo în Maleahi 4, acolo trebuie să fie unul ca Ioan, un—un Ilie la care să poată să vină Cuvîntul lui Dumnezeu. Şi el trebuie să descopere, prin Duhul Sfînt, toate tainele lui Dumnezeu, şi să restaureze Credinţa copiilor înapoi la credinţa părinţilor apostolici, să restaureze înapoi toate tainele care au fost scormonite, prin aceşti ani denominaţionali. Acum, aceea este ce spune Cuvîntul. Eu sînt doar răspunzător pentru ceea ce spune El. Înţelegeţi? Acesta este, Acesta este scris, este corect. Asta este ceea ce este Acesta.

44 Acum, noi vedem că această Carte cu Şapte Peceţi, acum, este taina răscumpărării. Ea este o Carte a Răscumpărării, de la Dumnezeu.

45 Acum, toate tainele, la acest timp, vor fi sfîrşite la sunetul acestui mesager. Acum, *aici* este îngerul pe pămînt; şi "un alt" Înger, Mesager puternic, a venit jos. Vedeţi, *acest* înger era un înger pămîntesc, mesager; dar *aici* coboară Unul din Cer, un legămînt de curcubeu, vedeţi, numai Cristos putea fi acesta.

46 Întocmai exact cum era în Apocalipsa, capitolul 1, "Stînd în mijlocul celor Şapte Sfeşnice de Aur, cu un curcubeu, care arăta ca piatra de iaspir şi sardiu."

47 Şi aici El se întoarce înapoi, în capitolul al 10-lea, după timpul venirii că toate tainele trebuie să fie sfîrşite iar Peceţile trebuie să fie rupte, şi să proclame că, "Nu mai este timp." Şi El a zis, "Cînd îngerul al şaptelea a început să sune, atunci taina va fi sfîrşită, şi timpul ca Îngerul să apară." Noi sîntem aproape, pe undeva. Corect. Acum observaţi.

48 Cele Şapte Peceţi deţin taina din Carte. Pînă cînd noi putem vedea ce au sigilat înăuntru acele Şapte Peceţi, noi doar presupunem acele lucruri. Deoarece, aşa cum v-am spus, azi dimineaţă, asupra micuţului meu Mesaj azi dimineaţă, despre Dumnezeu că se ascunde în simplicitate. Voi vedeţi, noi—noi sîntem. . . Noi sîntem siguri să pierdem lucrul dacă Acesta nu este absolut, veritabil descoperit de Duhul Sfînt, şi adeverit la fel. Înţelegeţi? Dacă profetul se ridică şi vă spune că Acesta este întocmai Aceea, şi dacă Dumnezeu nu adevereşte la fel, să uitaţi aceasta. Vedeţi? Dar Dumnezeu, în fiecare declaraţie, în

fiecare lucru, trebuie să adeverească Aceasta, să facă Aceasta corect. Înţelegeţi? Astfel, copiii Lui vor urmări acele lucruri, vedeţi, şi vor fi vigilenţi, observaţi.

49 Şapte Peceţi pe Carte, au . . . Aceste Şapte Peceţi au Cartea pecetluită. Vedeţi? Cartea este absolut pecetluită. Vedeţi voi aceasta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Cartea este absolut o Carte pecetluită pînă cînd cele Şapte Peceţi sînt rupte. Ea este pecetluită cu Şapte Peceţi. Acum, aceea este diferit de cele Şapte Tunete. Înţelegeţi? Acestea sînt Şapte Peceţi pe Carte. Iar Cartea nu va fi, Peceţile nu vor fi dezlegate pînă la Mesajul celui de al şaptelea înger. Înţelegeţi? Astfel noi—noi presupunem; dar descoperirea veritabilă a lui Dumnezeu va fi făcută desăvîrşit în acel sunet, Adevăr adeverit. Acum, aceea este exact ce zice Cuvîntul, "Taina se va sfîrşi la acel timp."

50 Şi această Carte cu Şapte Peceţi, ţineţi minte, Ea a fost închisă aici, în Apocalipsa capitolul 5, iar în Apocalipsa capitolul 10 Ea este deschisă.

51 Iar acum urmează ca noi să vedem ce zice Cartea despre cum a devenit Ea deschisă. Şi nu este făcută cunoscut pînă cînd Mielul ia Cartea, şi rupe Peceţile, şi deschide Cartea. Înţelegeţi? Mielul trebuie să ia Cartea.

52 Aceasta este ascuns. Acum reţineţi, "Nimeni în Cer, nimeni pe pămînt," papă, episcop, cardinal, prezbiter de stat, sau oricine este el, "nu poate rupe acele Peceţi, sau să descopere Cartea, în afară de Miel." Şi noi am scormonit, şi presupus, şi poticnit, şi mirat, şi—şi acela este motivul că noi toţi sîntem într-o astfel de confuzie.

53 Dar cu promisiunea Divină că această Carte a Răscumpărării va fi perfect deschisă de către Mielul, iar Peceţile de acolo vor fi dezlegate de către Mielul, în zilele din urmă în care noi trăim acum. Şi nu este făcută cunoscut pînă cînd Mielul ia Cartea şi rupe Peceţile. Deoarece, reţineţi, Cartea a fost ţinută în mîinile Aceluia care şedea pe Tron. "Iar Mielul vine la Acela care şade pe Tron, şi ia Cartea din mîna Lui dreaptă." Ia Cartea! Oh, asta este adînc. Noi vom încerca să o rezolvăm dacă noi putem, cu ajutorul Duhului Sfînt. Acum noi depindem de El. Şi noi vom vedea, mai tîrziu, că aceasta este la timpul sfîrşitului, "Cînd timpul s-a terminat."

54 Nici o denominaţiune nu are un drept să interpreteze din Carte. Nici un om nu are dreptul să o interpreteze pe Aceasta. Acesta este Mielul Care O interpretează. Şi Mielul este Acela Care vorbeşte Aceasta, şi Mielul face Cuvîntul să fie cunoscut, prin a adeveri şi a aduce Cuvîntul Vieţii. Înţelegeţi? Exact! Observaţi. Şi nu este descoperit pînă . . .

55 Această Carte nu este descoperită pînă cînd epocile bisericii şi epocile denominaţionale s-au terminat, "şi acolo nu

va mai fi timp." Vedeţi aceasta? Aceasta este descoperită numai după ce epocile bisericii şi epocile denominaţionale s-au terminat.

56 Acela este motivul că lucrul este într-o astfel de mustrare de conştiinţă în seara aceasta. Vedeţi, ei culeg puţină doctrină, şi aleargă *aici* la o parte, zicînd, "Asta Este!" Un altul culege o altă doctrină, aleargă jos pe partea *asta*, zicînd, "Asta Este!" Şi fiecare zideşte o denominaţiune sub aceasta, pînă cînd noi avem sute de denominaţiuni. Dar totuşi, în toate acestea, să vezi confuzia, oamenii se întreabă, "Care este Adevărul?" Dacă aceea nu este întocmai condiţia de astăzi!

57 Dar atunci El promite, căci, "Cînd acel timp s-a sfîrşit, acolo va fi sunetul glasului îngerului al şaptelea, şi atunci Cartea va fi descoperită, vedeţi, la timpul acela."

58 Acum, nu zice, nimeni, "Oamenii aceia nu sînt mîntuiţi în urmă acolo."

59 Dar, tainele, pe care ei nu le puteau înţelege! Cum că Dumnezeu poate să fie trei şi, totuşi, Unul! Cum că Scriptura poate spune, "Botezaţi în Numele de Tată, Fiu, Duh Sfînt," şi să se întoarcă în jur şi să zică, "Botezaţi în Numele lui Isus." Vedeţi? Oh, aşa multe lucruri! Cum poate Eva să mănînce un măr şi să cauzeze—o ruină a întregii lumi? Vedeţi? Cum pot fi aceste lucruri? Dar acele taine sînt promise să fie descoperite în timpul sfîrşitului.

60 Acestea sînt capete, micuţe slăbite care. . .Aceşti mari războinici au venit pe scenă, astfel ca Irineus, şi Martin, Sfîntul Martin, şi Polycarp, şi cei diferiţi, şi Luther, şi Wesley, şi toţi dintre aceştia. Vedeţi? Cum că ei au venit şi doar au trăit destul de mult să—să aducă cumva o lumină şi să o reflecte, dar ei au lăsat multe lucruri în—în întuneric. A apărut Epoca Penticostală, ca Epoca Luterană, şi ei au alergat afară pe ramuri. Dar totuşi, în regulă, nu zic că ei nu erau în regulă. Ei erau. Dar există capete slăbite rămase, care nu pot fi explicate. Dar atunci în. . .De ce? Peceţile nu au fost rupte, să descopere temeinic ce sînt aceste lucruri. Înţelegeţi?

61 Dar atunci, în ultima epocă, toate aceste taine urmează să fie rezolvate şi înmînate afară. Şi Peceţile urmează să fie deschise de către Miel, şi descoperite Bisericii, şi atunci nu mai este timp. Vedeţi? Ce minunat! Atunci, Cartea, atunci, este o Carte de Răscumpărare. Pentru că, atunci Aceasta merge înainte. . .

62 Şi noi vom aduce înăuntru, mai tîrziu, cum sînt aduşi înăuntru cei o sută şi patruzeci şi patru de mii, şi aşa mai departe. În regulă. Aceia sînt Iudeii.

63 Acum, acum, Pavel. Să citim un pic. Eu iau cîteva din aceste Scripturi, şi mă gîndesc că noi se cuvine să—să Le citim. Acum haideţi cu toţii să deschidem; Pavel, în Efeseni 1.

64 Mulţi dintre ei eu îi văd că scriu. Ei îşi au cărţile lor şi îşi scriu Scripturile jos, însemnîndu-le în Biblia lor, pentru un lanţ. Astfel, asta este—asta este bine. Mie îmi place ca voi să faceţi asta, şi apoi mergeţi acasă şi studiaţi Aceasta. Vedeţi? Şi—şi dacă voi studiaţi Aceasta, voi înşivă, atunci voi veţi—voi veţi înţelege Aceasta mai bine. Înţelegeţi? Doar studiaţi Aceasta, şi cereţi lui Dumnezeu să vă ajute să înţelegeţi.

65 Acum să citim o—o Scriptură care o am scrisă aici jos. Efeseni 1:13 şi 14, acum.

> *În care* noi *deasemeni ne-am încrezut, după ce voi aţi auzit cuvîntul adevărului,* şi *evanghelia mîntuirii voastre: în care . . . după ce voi aţi crezut, voi aţi fost pecetluiţi cu Duhul Sfînt al promisiunii,*
>
> *Care este arvuna moştenirii noastre pînă la răscumpărarea posesiunii cumpărate, spre lauda slavei Lui.* Vedeţi?

66 Acum, în timp ce noi avem Scripturile deschise, hai să . . . Vedeţi, Duhul Sfînt aici, Însuşi, este o Pecete. Duhul Sfînt este o Pecete. Şi o Pecete semnifică (ce?) o lucrare terminată, Duhul Sfînt fiind o Pecete la persoană. Şi la acea persoană, cînd el primeşte Duhul Sfînt, atunci timpul lui de suspin s-a sfîrşit, vedeţi, deoarece aceasta este o lucrare terminată.

67 Aşa cum, eu am lucrat pentru compania de cale ferată, şi noi încărcam vagoane cu conserve şi diferite lucruri de la fabrica de conserve. Şi, însă, atunci, înainte ca vagonul să poată fi sigilat, inspectorul a venit acolo, să vadă dacă vagonul acela a fost încărcat corespunzător. Dacă nu, [Fratele Branham bate din palme o dată—Ed.] de prima dată dacă acesta s-ar fi lovit împreună cu ceva, ar fi împrăştiat şi spart marfa, şi—şi compania de cale ferată era răspunzătoare. Iar acel inspector examina totul, să vadă dacă aceasta era corespunzător la loc. Dacă aceasta nu era, el a condamnat vagonul. Atunci noi trebuia să facem totul din nou, pînă cînd inspectorul a fost satisfăcut. Şi atunci cînd inspectorul este satisfăcut, el închide uşa. Inspectorul închide uşa. Şi inspectorul pune un sigiliu pe ea, şi atunci nimeni nu poate să rupă acest sigiliu pînă cînd acesta ajunge la destinaţie.

68 Aceea este ce face Duhul Sfînt. Vedeţi? El merge şi El inspectează. Acela este motivul că voi nu puteţi avea aceste lucruri şi . . . Voi ziceţi, "Eu am vorbit în limbi, şi am strigat, şi am dansat în Duhul." Aceea nu are nimic de a face cu Acesta. Înţelegeţi? Duhul Sfînt inspectează acea persoană pînă cînd El este satisfăcut temeinic şi ştie că ei sînt.

69 Atunci, ei sînt sigilaţi către destinaţia lor Eternă. Nu există nimic care să poată vreodată să rupă acel Sigiliu. Biblia . . . Voi puneţi Scriptura voastră jos. Efeseni 4:30, zice, "Nu întristaţi pe Duhul sfînt al lui Dumnezeu, prin care voi sînteţi sigilaţi

pînă în Ziua Răscumpărării voastre." Ţineţi acel cuvînt, "răscumpărare," vedeţi. Pînă în ziua în care Cartea Răscumpărării a fost descoperită, şi Răscumpărătorul vine să-şi pretindă proprietatea Lui! Nimic nu o poate face. Vedeţi? "Să nu-L întristaţi." Staţi...Faceţi lucruri plăcute lui Dumnezeu, pentru că Cartea este sigilată, acum, iar voi sînteţi sigilaţi. Duhul Sfînt, Însuşi, este Sigiliul.

70 *Sigiliul* semnifică...Acum, acestea sînt cuvinte pe care le-am luat din dicţionar. *Sigiliul* semnifică o "lucrare terminată." Şi cînd Pecetea a Şaptea este ruptă, taina lui Dumnezeu care este pecetluită în aceste Peceţi misterioase este terminată. Pînă în ziua în care Pecetea este ruptă, şi atunci este descoperit ce este în interiorul Acesteia.

71 Dacă omul se întreabă ce este în vagonul acela, zice, "Acolo se presupune să fie *cutare-şi-cutare*. Acolo se presupune să fie." El presupune. Dar cînd sigiliul este rupt, şi uşa este deschisă, noi vedem în acesta atunci şi vedem exact ce este acolo.

Voi vedeţi aceasta? Şi aceea va fi făcut numai la timpul sfîrşitului.

72 Un alt lucru pe care-l semnifică o Pecete, este "proprietatea." Vedeţi, Pecetea are un semn pe Ea, arată proprietatea. Cînd tu eşti cumpărat prin Sîngele lui Isus Cristos, şi sigilat prin Duhul Sfînt, tu nu mai aparţii de lume sau la ceva ce aparţine de lume. Tu eşti stăpînit de Dumnezeu.

73 Un alt lucru, este, că un Sigiliu este o "siguranţă." Sigiliul înseamnă că tu eşti asigurat. Acum, voi care nu credeţi asigurarea Eternă, eu nu ştiu, vedeţi. Dar acum, dar, un Sigiliu semnifică siguranţa către destinaţia acestuia. Vai de omul acela care ar încerca să rupă Sigiliul acela! Iar Sigiliul Duhului Sfînt nu poate fi rupt.

74 Voi toţi m-aţi auzit să spun că oamenii au zis, "Diavolul m-a făcut să fac *asta*." Nu, nu, Diavolul nu a făcut aceasta. Tu doar nu ai fost pecetluit înăuntru. Deoarece, cînd tu eşti pecetluit înăuntru, el este pecetluit afară. Da. Vedeţi? Acum, tu ai mers afară la el. Îhî. El nu a putut să intre în tine, deoarece singura cale să intre în tine este să vină prin acelaşi proces prin care ai venit tu. El ar fi trebuit să fie salvat, sanctificat, şi umplut cu Duhul Sfînt, atunci el ar fi fratele tău. Astfel, tu vezi, astfel el—el nu a făcut aceasta. Nu, nu. Tu ai mers doar pînă la linia de graniţă şi ai venit înapoi, poftind după lucrurile lumii. Tu nu ai mers pe tot drumul acolo în Canaan, tu vezi, dincolo de Iordan, la moartea eului. Vezi?

75 Acum observaţi, acum, această Carte este sigilată. Şi—şi voi sînteţi sigilaţi, cu Cartea, pînă în Ziua Răscumpărării.

76 Iarăşi, în Romani 8:22 şi 23. Să luăm asta, şi noi vom da această bază, atunci eu cred că noi vom înţelege Aceasta puţin mai bine dacă fiecare persoană citeşte Aceasta pentru ei înşişi. Eu vă dau cîteva Scripturi aici, astfel ca noi să putem—noi să putem să ne uităm asupra Lor, şi în timp ce ora este încă devreme. Acum, 8, Romani 8:22, să începem.

> *Pentru că noi ştim că întreaga creaţie suspină şi se chinuie în durere împreună pînă acum.*
>
> *Şi nu numai ei, ci şi noi înşine, care avem primele roade ale Duhului, chiar noi înşine suspinăm în lăuntrul nostru, aşteptînd pentru înfiere, să ştim, răscumpărarea trupului nostru.*

77 Oh, Doamne! Oh, Doamne! Nu ne face asta pe noi cei bătrîni să ne simţim bine? Aceasta s-ar cuveni să ne facă pe toţi să ne simţim bine, aşteptînd pentru ceasul acesta. Noi înţelegem că aceasta va avea loc la prima înviere. Înţelegeţi? Natura suspină. Noi suspinăm. Totul suspină, deoarece noi ne dăm seama că ceva nu este în regulă. Şi singurul fel în care voi puteţi suspina, şi să aşteptaţi pentru aceasta, este deoarece acolo a venit Viaţă nouă înăuntru *aici*, care vorbeşte despre o Lume nouă.

78 Ca soţia aici, nu cu mult în urmă, noi am mers aici la supermarket. Şi am zis, "Noi am aflat un lucru ciudat; o doamnă avea pe ea o rochie." Şi aceasta era aşa ciudat, vedeţi. Ele, ele sînt. . . Aproape toate dintre ele nu poartă rochii, voi vedeţi. Şi, cumva, ele sînt uituce; ele merg afară fără ele. Astfel atunci noi. . . Ele sînt uituce cu voia.

79 Şi astfel, atunci, Meda a zis către mine, ea a zis, "Bill, de ce este asta?" a zis ea.

80 "Oh," am zis, "acesta este doar spiritul naţiunii." Şi am zis, "Cînd tu mergi în Germania, ei au un anumit spirit. Mergi în Finlanda, ei au un spirit naţional. Tu vii în America, noi avem un spirit naţional."

81 Spiritul nostru naţional este de veselie, glume. Voi ştiţi de ce? Noi am fost fondaţi pe Doctrina apostolilor. Noi am fost fondaţi pe conducerea oamenilor mari, ca Washington, Lincoln. Dar noi ne-am mutat jos de pe fundaţia aceea, şi noi ştim că noi o să o încasăm. Noi ştim că o bombă atomică are numele nostru scris pe ea. Noi ştim că sclavia este înaintea noastră. Nu este nevoie să vă amăgiţi.

82 Aceasta îmi reaminteşte, cum unii din aceşti comedianţi, mergînd jos şi—şi spunînd aceste glume, şi comportîndu-se, şi femeile comportîndu-se în felul în care ele o fac, şi bărbaţii, împreună. Aceasta doar îmi reaminteşte despre un băieţaş mergînd prin cimitir, fluierînd, încercînd să se facă să creadă

că lui nu-i frică. Sigur, lui îi era frică. Vedeţi? El nu înşală pe nimeni. De aceea fluiera el. Vedeţi? El încearcă să spună că lui nu-i frică, dar lui îi este. Şi aceasta este cauza, astăzi.

83 Dar, oh, ce binecuvîntată speranţă pentru credincios, care ridică sus mîinile, pentru că răscumpărarea noastră se apropie. Cînd el vede că apar aceste lucruri, acesta este un timp măreţ pentru credincios.

84 Acum, aceste lucruri, acel, suspin în trupurile noastre. Aţi observat vreodată un pom, cum se luptă acesta pentru viaţă? El vrea să trăiască. Şi voi observaţi un animal, cum în—în moarte, cum se luptă el. Voi observaţi o fiinţă umană, totul, natura suspină. Noi, în noi înşine, suspinăm. Vedeţi? Noi ştim că acolo este ceva greşit. Noi vedem, din aceste versete, că ceva a fost pierdut, şi la om şi pămînt. Creaţiunea de tot felul, a pierdut ceva, pentru că noi vedem din acest Cuvînt inspirat că acesta suspină pentru ceva motiv. Tu, tu nu suspini dacă nu există un motiv pentru aceasta.

Aşa cum am vorbit despre cerneală, este un motiv.

85 Acela este felul în rugăciunea pentru bolnavi; pînă cînd tu poţi afla cauza! Eu ştiu cura, dar eu trebuie să găsesc cauza. De aceea este aşa nevoie şi sînt proeminente vedeniile; aceasta descoperă secretul inimii, îi spune la persoană unde ai făcut greşeala, şi ce să faci. Vedeţi? Nu contează cît de multe medicamente iei tu, sau cît de mult ulei torni tu pe capetele lor, sau cît de tare strigă vreunul peste tine; dacă există ceva greşit, el va sta chiar acolo. Eu am zis "el," care este Satan.

86 Vedeţi, astăzi, cît de avansaţi sîntem noi, în medicină, noi încă nu ştim nimic despre aceste lucruri. Voi ziceţi, "El are cancer." Păi, aceea nu este nimic. Aceea, aceea—aceea doar numeşte ceea ce este acesta. Acela numeşte numele medical, cancer. Aceea nu are nimic de a face cu ceea ce este el. Acela este numele pe care noi îl numim. Noi doar îi chemăm numele, cancer. Dar, într-adevăr, ce este el, să-l descompuneţi, acesta este un drac.

87 Acum, noi zicem "păcat," Noi doar îl numim păcat. Descompuneţi-l. Ce este păcatul? O mulţime de oameni zic, "A bea, a comite adulter." Nu, nu. Acelea sînt atribute ale păcatului. Înţelegeţi? Aceea este ceea ce cauzează păcatul, vedeţi. Dar păcatul real este necredinţa. Aceea este unde el este—aceea este unde el este numit şi chemat afară. Dacă tu eşti un credincios, tu nu faci acele lucruri. Dar nu contează cît de sfînt încerci tu să te faci pe tine însuţi, şi cît de religios încerci tu să fii; dacă tu faci acele lucruri, tu eşti un necredincios. Aceea este Scriptural.

88 Acum, ceva este pierdut, şi acesta suspină. Acesta încearcă să ajungă înapoi, să fie înapoi la condiţia lui originală.

89 Vă imaginaţi voi pe cineva căzînd de pe pămînt, jos într-o groapă adîncă pe undeva, şi se lupta, căţărîndu-se, trăgînd? Ei trebuie, prin ceva mijloace, să iese din această groapă. Ei nu sînt în starea lor originală. Şi, frenetic, ei strigă. Ei zgîrie pereţii, făcînd un zgomot, sau făcînd cumva. Ei—ei suspină pentru că ei vor să ajungă înapoi la starea lor originală.

90 Asta este de ce o persoană, care este atinsă de boală, vaiete şi dureri. O dată ei nu erau în felul acela, dar ei suspină. De ce? Ei nu sînt în ordine. Acolo este ceva greşit. Iar ei suspină, şi încearcă să ajungă înapoi unde erau cînd ei aveau sănătate.

91 Şi cînd natura şi oamenii, după cum spune Biblia, "suspină," aceasta arată că există ceva, că ei nu sînt în condiţia în care s-ar cuveni să fie. Ei au căzut de undeva. Acum, noi nu avem nevoie de cineva să interpreteze aceasta pentru noi. Vedeţi? Căci, desigur, noi ştim că aceasta era Viaţa Eternă, de la care ei au căzut. Şi ei şi-au pierdut pretenţia la Viaţa Eternă, prin căderea lui Adam şi Eva, care au căzut de la Viaţa Eternă, la moarte, în grădina Edenului, şi au adus toată natura, de sub ei, la moarte.

92 Un pom nu a murit niciodată, înainte de Adam. Un animal nu murea, înainte de Adam. Şi există numai un lucru care nu poate să moară, şi acela este Dumnezeu, deoarece El este Etern. Şi acela este singurul fel prin care noi putem vreodată să ne reţinem de la a muri, noi trebuie să avem Viaţă Eternă în noi, să fim fii şi fiice ale lui Dumnezeu.

93 Dar cînd noi am murit, aşa cum am spus în Mesajul de azi dimineaţă, să păcătuim, noi ne-am vîndut dreptul de întîi născut şi am traversat această prăpastie. Acum noi sîntem în afara ajungerii lui Dumnezeu, pe partea astalaltă a prăpastiei. Acum, desigur, cînd Adam a căzut, la moarte, el a adus moarte peste toată creaţia.

94 Acum, lui i s-a dat libera acţiune morală. Aceasta le-a fost dată lor întocmai ca nouă, astfel să facă o alegere. Acum, Adam şi Eva, la început, acolo era un pom al binelui şi răului înaintea lor, şi acelaşi pom stă înaintea fiecăruia şi—şi fiecare dintre noi. Vedeţi, Dumnezeu nu face pentru Adam sau pentru Eva . . . Voi ziceţi, "Păi, aceasta este vina lor." Nu, acum nu aceasta nu este. Aceasta este vina ta. Tu nu o poţi pune asupra lui Adam acum. Tu trebuie să o pui asupra ta, deoarece binele şi răul este pus înaintea ta. Tu eşti pe aceleaşi baze ca Adam şi Eva.

95 Dar, voi vedeţi, cînd noi sîntem răscumpăraţi, noi nu mai vrem propria noastră alegere, ci noi vrem alegerea Lui. Înţelegeţi? Înţelegeţi?

96 Acum, Adam şi Eva au vrut propria lor alegere. Ei au vrut să—ei au vrut să afle ce era de a avea înţelepciune, astfel ei au sondat în aceasta, şi aceasta a cauzat moartea.

97 Acum, cînd un om a fost răscumpărat, lui nu-i mai pasă de şcolarizare. Lui nu-i mai pasă de lucrurile din lume, de înţelepciunea din lume. Lui nu-i trebuie nici o alegere deloc. Cristos este alegerea lui, şi asta este totul din aceasta. El este răscumpărat. El doar nu mai vrea să se conducă pe sine însuşi. El nu vrea ca nimeni să-l lămurească unde să meargă şi ce să facă. El doar aşteaptă şi află alegerea Făcătorului lui. Vedeţi? Apoi el se duce în Numele Făcătorului lui, cînd Făcătorul îi spune să se ducă. Vedeţi?

98 Dar omul căutînd înţelepciune, vrea să afle, "Păi, această parohie este destul de bună; dar ei mă plătesc mai mult dincolo, astfel eu am să mă duc acolo." Vedeţi? Vedeţi, înţelepciune.

99 Acum, cînd Adam a păcătuit, prin a da ascultare la argumentarea nevestei în loc să ţină de Cuvîntul lui Dumnezeu, aceea este ce l-a făcut pe Adam să păcătuiască. Nevasta lui a argumentat cu Satan, şi atunci a prezentat rodul lui Adam, şi Adam a dat drumul la Cuvînt şi s-a vîndut.

100 El a pierdut, deasemeni, moştenirea lui, cînd el şi-a pierdut părtăşia lui şi dreptul la Viaţă. Amintiţi-vă, "În ziua în care vei mînca din acesta, în ziua aceea tu vei muri." Şi cînd el şi-a pierdut Viaţa, el deasemeni şi-a pierdut moştenirea în viaţă, deoarece el avea control suprem complet al pămîntului. El era un dumnezeu al pămîntului. Dumnezeu este Dumnezeul universului, pretutindeni. Dar fiul Lui avea acest pămînt sub propriul lui control. El putea vorbi, el putea numi, el putea zice, el putea opri natura, el putea să facă orice vroia el. Vedeţi? Dar, cînd el a făcut asta, el şi-a pierdut moştenirea.

101 Acum, Adam putea spune, "Acest munte, de aici, să fie mutat acolo," şi aceasta ar fi făcut-o. Adam putea să spună, "Acest pom, de aici, să fie smuls şi plantat acolo," aceasta ar fi făcut-o. Vedeţi? Pentru că el avea control, suprem complet, ca un dumnezeu minor sub Dumnezeu Tatăl nostru, deoarece el era un fiu al lui Dumnezeu.

102 Acum nu am putea noi să ne oprim aici doar un minut şi să obţinem o adevărată predică! Vedeţi? Oh! Atunci, dacă Sîngele a curăţit aceasta înapoi, cum este acum? Vedeţi? Priviţi pe acel Fiu al lui Dumnezeu, al doilea Adam, ce a făcut. Vedeţi? Şi a zis, "Lucrările pe care le fac Eu, şi voi le veţi face." Vedeţi?

103 Adam şi-a pierdut moştenirea, pămîntul. Acum, acesta a trecut din mîna lui la acela la care el a vîndut, Satan. El şi-a vîndut credinţa lui în Dumnezeu, la naţionarea lui Satan. De aceea, Viaţa lui Eternă, dreptul lui la Pomul Vieţii, dreptul lui la pămînt, i-a aparţinut lui, şi el a pierdut fiecare bucăţică în mîinile lui Satan. El a trecut aceasta din mîna lui la Satan. De aceea, acum, acesta este, acesta s-a reîntors şi a fost poluat. Şi

sămînţa lui Adam a nimicit moştenirea pe care ar fi trebuit să o aibe Adam, care este pămîntul. Asta-i adevărat, vedeţi, sămînţa lui Adam.

104 M-am oprit, zilele trecute, jos la Tucson unde eu locuiesc. Şi eu discutam cu cineva, sus pe vîrful muntelui, privind în jos. Am zis, "Ce gîndeşti tu! Că, cu trei sute de ani în urmă, bătrînul Papago [Indian băştinaş—Trans.] a venit în jos pe acolo pe sania lui, cu muierea şi copiii lui şezînd în spate, a mînat acolo afară pe undeva şi a trăit în pace. Acolo nu era nici curvie, nici whiskey, nici jocuri de noroc, nici nimic printre ei. Ei au trăit curat. Şi coiotele a venit în jos pe spălătură, fiecare noapte, prin Tucson aici, urlînd. Iar mesquitul şi cactusul înfloreau, pe acolo pe maluri. Şi Iehova a privit asupra acestuia şi trebuie că a zîmbit. Dar omul alb a venit pe acolo, şi ce a făcut el? El a dezgropat cactuşii. El a poluat ţara, cu căni de bere şi sticle de whiskey. El a ruinat moralurile naţiunii. Singura cale în care el putea să bată pe Indian era să omoare hrana lui, pe buffalo."

105 Cînd eu citeam la Tombstone, zilele trecute, în muzeu, şi am văzut fotografiile lui Geronimo. Şi mulţi dintre voi ar putea să se gîndească că Geronimo era un renegat. Pentru mine, el era un American veritabil. El se lupta numai pentru ceea ce era drept, ceea ce Dumnezeu i-a dat lui: o ţară, şi o naţiune, şi un loc să trăiască. Eu nu-l blamez. Şi cînd acei soldaţi albi au venit acolo şi, cu forţa, au preluat ţara, şi i-au omorît ca pe o grămadă de muşte. Şi acolo era fotografia originală despre cartierul general medical al lui Geronimo, sau spitalul lui. Acesta era două sau trei pături peste o bucată de mesquite [un arbore care creşte în Arizona—Trans.]. Şi acei răniţi, adevăraţi, Americani veritabili, Indieni, luptîndu-se pentru drepturile lor date de Dumnezeu. Şi acolo, Geronimo cu un copil de al lui propriu, pe şolduri, stînd acolo uitîndu-se peste proprii lui războinici, sîngerînd, murind, cu nici o penicilină sau nimic, nici o cale de a-i ajuta; veritabili, Americani daţi de Dumnezeu! Atunci să-l numească un renegat? Eu îl numesc un gentleman.

106 Cochise nu s-ar fi predat niciodată. El era un om bătrîn. Dar Armata Americană, toţi aceia îmbrăcaţi acolo, şi ei au mers acolo afară şi au omorît buffalo. Ei au pornit expediţii afară, iar Sharpe a inventat puşca pentru buffalo, şi ei au mers acolo afară şi au zis, "Oh, eu am avut o zi bună astăzi," împuşcînd, de pe marginea unui—unui vagon, sau vagon de pasageri. A zis, "Am omorît patruzeci astăzi." Patruzeci de buffalo, care ar fi ţinut întregul trib de Indieni, doi ani sau mai mult. Ce au făcut ei cu aceştia? I-a lăsat să zacă pe deşert. Stîrvurile lor vechi au îngrăşat pămînturile, şi a împuţit pămînturile, i-a mîncat coioţii.

107 Cînd Indianul a omorît buffalo, acolo era o ceremonie religioasă. El i-a luat copitele, le-a păstrat să facă oale. Ei i-au

mîncat carnea, chiar pînă la carnea de pe intestine. Ei au luat toată carnea lui şi au agăţat-o sus şi au uscat-o. Pielea i-a fost uscată, iar ei au făcut haine şi corturi. Acolo nu era nimic . . .

108 Dar, cînd a venit înăuntru omul alb, cel renegat este omul alb. El este ticălosul. Şi el a venit înăuntru şi i-a omorît pe acei buffalo, şi i-a înfometat pe acei Indieni.

109 Orice om veritabil s-ar lupta pentru drepturile lui date de Dumnezeu. Aceasta este o pată pe steagul American, ceea ce ei au făcut la Indianul American. La urma urmei, aceasta i-a aparţinut lui.

110 Ce v-aţi gîndi dacă Japo-. . . Japonia, sau—sau ceva, Rusia ar veni înăuntru, şi să zică, "Ieşiţi afară de aici! Mergeţi înapoi afară aici," şi—şi ne face nouă şi copiilor noştri în felul în care noi am făcut acelor Indieni? Dar, ţineţi minte, că noi am semănat, şi acum noi urmează să culegem. Aceea este legea lui Dumnezeu, voi ştiţi. Este un timp de plantare, şi apoi un timp de recoltare. Eu cred că aceasta este foarte rău. Da, domnule.

111 Acum ce s-a întîmplat? Sămînţa poluată a lui Adam a poluat şi absolut a nimicit pămîntul. Ştiţi voi că Biblia spune asta? Şi din cauză că el a făcut aceasta, sămînţa poluată a lui Adam, Dumnezeu îi va nimici. Voi vreţi să citiţi asta? Să vedem. Eu o am scrisă aici jos. Întoarceţi la Apocalipsa, capitolul 11, şi noi vom afla. Mergem acolo în Apocalipsa, capitolul 11, şi noi vom vedea ce a spus Dumnezeu despre aceia care nimicesc pămîntul. Capitolul 11, şi să luăm versetul 18, eu cred că acesta este, 11:18. Aici sîntem noi.

> *Şi naţiunile erau mînioase, şi mînia Ta a venit* (acum priviţi mînia lui Dumnezeu), *şi timpul celor morţi, ca ei să fie judecaţi, şi ca Tu să dai răsplată slujitorilor Tăi profeţi, şi sfinţilor, şi acelora care se tem de numele Tău,* şi *mic şi mare; şi* să *nimiceşti—nimiceşti pe acei care nimicesc pămîntul.*

112 Ce au să facă ei? Vor culege ce au semănat. Sigur. Cînd voi vedeţi păcatul neîntrerupt pe străzi! Cît de multe, în această Duminică seară, cît de multe curvii vor fi comise în acest oraş în seara aceasta? Cîte femei îşi vor călca legămîntul lor de căsătorie, în această mică groapă în pămînt aici, numită Jeffersonville? Cîte cazuri de avorturi credeţi voi că sînt înregistrate în Chicago, în treizeci de zile? Între douăzeci şi cinci şi treizeci de mii pe lună, în afară de acelea care nu sînt denunţate. Cît de mult whiskey se bea în oraşul Chicago? Ce credeţi voi că se întîmplă în Los Angeles într-o singură noapte? De cîte ori a fost luat Numele Domnului în deşert, în oraşul Jeffersonville astăzi? Este mai bine acum, sau era mai bine atunci cînd George Rogers Clark a venit jos pe plută? Voi

vedeţi, noi am poluat absolut pămîntul cu murdăria noastră, şi Dumnezeu va nimici pe aceia care nimicesc lumea. Dumnezeu a spus aşa.

113 Eu întotdeauna mă gîndeam că exista ceva jos în mine, parcă să merg sus în munţi şi să mă uit la felul cum Dumnezeu i-a aranjat.

114 Eu urăsc, Florida, unde ei au acei pomi de palmier artificiali. Şi, oh, doamne, eu mai degrabă văd crocodilii trăgîndu-şi coada, înapoi în pustie, decît să văd toate alea acolo prefăcute şi lucrurile pe care ei le fac în Hollywood, şi tot farmecul acela a lor, şi o grămadă de beţivi. Şi, oh, doamne, eu doar mă gîndesc, "Într-o zi! Într-o zi!" Da.

115 Dar, amintiţi-vă, că Biblia ne-a spus, în Matei capitolul 5, că, "Cei blînzi vor moşteni pămîntul." Asta-i adevărat. "Cei blînzi şi smeriţi vor moşteni pămîntul." Isus a zis, "Binecuvîntaţi sînt cei blînzi," acei simpli care nu încearcă să fie ceva lucru mare măreţ, "ei vor moşteni pămîntul." Isus a spus aşa. Da. Acum ei l-au poluat, iar Dumnezeu îi va nimici; dar cei blînzi vor moşteni pămîntul, după ce el este purificat.

116 Acum, oh, doamne! Acum, actul de proprietate pierdut este acum în mîinile Proprietarului original, Atotputernicul Dumnezeu. Actul de proprietate pentru pămînt, şi pentru Viaţa Eternă, cînd Adam l-a pierdut; atunci mîinile murdare ale lui Satan nu au putut să-l ia, aşa că el a mers înapoi la Proprietarul original, Dumnezeu Însuşi. Noi urmează să aflăm aceasta, doar într-un minut. Acolo El şade pe Tron, cu el în mîna Lui, actul de proprietate. [Fratele Branham bate din palme de două ori—Ed.] Oh, aceea mă face să mă simt religios. Actul de proprietate pentru Viaţa Eternă, actul de proprietate abstract pentru Viaţa Eternă, cînd Adam l-a pierdut pentru înţelepciune, în loc de credinţă, acesta a mers înapoi în mîinile Proprietarului, Atotputernicul Dumnezeu. Ce lucru măreţ!

117 În regulă, aşteptînd. Ce face acesta? În mîinile lui Dumnezeu, aşteptînd pentru pretenţiile de răscumpărare. El a făcut o cale de răscumpărare, El a făcut o cale înapoi, şi într-o zi Răscumpărătorul urmează să-l ia înapoi. Vedeţi voi unde ajungem noi acum? Noi vom urmări pe acest Personaj şezînd asupra Tronului. În regulă, aşteptînd pentru pretenţiile de răscumpărare, răscumpărarea acestuia.

118 Ce este această Carte de Răscumpărare, acest act de proprietate, act de proprietate abstract? "Voi ziceţi, 'abstract'?" Ce înseamnă un abstract? Înseamnă că acesta a cercetat pînă înapoi de tot la începutul lui. Ca acea micuţă—ca acea micuţă picătură de cerneală azi dimineaţă, cînd ea a atins acel albitor, ea a mers pînă înapoi de tot. Iar cînd păcatul a fost mărturisit şi a căzut în Sîngele lui Isus Cristos, oh,

doamne, acesta dă un abstract, tocmai drept înapoi din nou la Creator. Tu devii un fiu al lui Dumnezeu. Actul de proprietate abstract este ţinut în mîinile celui Atotputernic. Oh, doamne!

119 Răscumpărarea lui înseamnă toată posesiunea legală la tot ceea ce a fost pierdut prin Adam şi Eva. Oh, doamne! [Fratele Branham bate din palme o dată.] Ce s-ar cuveni să facă asta la un Creştin născut din nou! Posesiunea lui legală la acel act de proprietate abstract, act de proprietate de Viaţă Eternă, înseamnă că voi posedaţi totul ceea ce Adam şi Eva au pierdut. Iuh! Cum îi cu asta, frate? Posesiunea acelui act de proprietate!

120 Adam nu a putut să îndeplinească cerinţele de răscumpărare. După ce el a aflat că el a pierdut aceasta, el a păcătuit şi el s-a separat de Dumnezeu, era pe partea *aceasta* a prăpastiei, astfel că el nu putea să o răscumpere. El doar nu o putea face, deoarece el—el avea nevoie de răscumpărare, el însuşi, astfel el nu a putut să o facă.

121 Dar legea a cerut un Răscumpărător Rudenie. Legea lui Dumnezeu a cerut un Răscumpărător Rudenie. Voi vreţi să însemnaţi asta jos, "Răscumpărător Rudenie," o aflaţi în Leviticul 25.

122 Noi nu vom avea timp să cercetăm aceasta cu deamănuntul, pentru că, voi ştiţi, fiecare—fiecare text ar face o—o noapte. Vedeţi?

123 Însă legea lui Dumnezeu a primit un înlocuitor. Acum, ce dacă Dumnezeu nu a oferit să ia un înlocuitor? Dar dragostea L-a constrîns să facă aceasta. Că, omul era fără cale de întoarcere, şi acolo nu era nici o cale ca el să vină înapoi. El era dus. Însă harul lui Dumnezeu a îndeplinit acest Răscumpărător Rudenie în Persoana lui Isus Cristos. Legea a cerut-o. Harul a îndeplinit cerinţele acesteia. Oh, har uimitor, ce dulce-i sunetul! Legea lui Dumnezeu a cerut un înlocuitor nevinovat.

124 Şi cine era nevinovat? Fiecare om a fost născut sexual, după sex, fiecare. Şi singurul care nu a fost, a pierdut drepturile la Viaţă Eternă şi de a fi rege pe pămînt.

125 Oh, cînd mă gîndesc la acea Scriptură, "Căci tu ne-ai răscumpărat înapoi la Dumnezeu, şi noi putem domni şi să fim regi şi preoţi asupra pămîntului." Oh, doamne! Ce? Răscumpărătorul Rudenie! Oh, ce poveste am avea noi aici!

126 Observaţi, legea a cerut un Răscumpărător Rudenie să răscumpere o avere pierdută. Harul a îndeplinit această cerinţă în Persoana lui Isus Cristos. O Rudenie trebuie să fie născută din rasa umană.

127 Acum, cum am putea noi fi, cînd fiecare om care este născut trebuie să . . . Şi oricine care nu putea vedea că acesta era un act sexual acolo, păi, el este orb total, vedeţi, pentru că fiecare om care a fost născut a fost născut dintr-o femeie.

128 Şi Dumnezeu a cerut un Răscumpărător Rudenie, iar El trebuie să fie un uman. Oh, doamne! Ce o să faceţi voi acum? Legea a cerut un Răscumpărător Rudenie.

129 Acum, El nu putea lua un Înger. El trebuia să aibe un om, deoarece noi nu sîntem rudă cu Îngerul. Noi sîntem rudă unul cu altul. Îngerul nu a căzut. El este un fel diferit de fiinţă, are un trup diferit. El nu a păcătuit sau nimic. El este unul diferit.

Dar legea a cerut un Răscumpărător Rudenie.

130 Şi fiecare om pe pămînt a fost născut dintr-un sex. Acum, nu vedeţi voi, acolo este de unde a venit acesta. Aceasta-i unde păcatul a început. Astfel voi vedeţi unde este acesta acum? Acolo vine el, sămînţa voastră a şarpelui, înăuntru. Vedeţi?

131 Acum, observaţi, a cerut un Răscumpărător Rudenie. Şi Răscumpărătorul, Răscumpărătorul Rudenie, trebuie să fie născut din rasa umană. Aici, aceea ne lasă pe o cracă. Dar lăsaţi-mă să sun Trîmbiţa către voi. Naşterea fecioarei a produs—rodul. Amin. Naşterea fecioarei a produs pe Răscumpărătorul Rudenie al nostru. Nimeni altul decît Atotputernicul Dumnezeu a devenit Emanuel, unul din noi. Emanuel! "Răscumpărătorul Rudenie" a fost îndeplinit. Voi vedeţi cum Dumnezeu face o cerinţă, şi acolo nu este nimic ce noi putem face. Dar atunci harul păşeşte înăuntru şi preaumbreşte legea aceea, şi produce rodul. Amin! [Fratele Branham bate din palme o dată—Ed.]

132 Oh, cînd voi ajungeţi acolo Acasă! Cînd eu îmi iau micuţa mea colibă jos acolo; despre care cîntă Fratele Neville. Cînd voi toţi auziţi ceva acolo jos, într-o dimineaţă, cîntînd, "Har uimitor, cît de dulce-i sunetul, care a salvat un ticălos ca mine!" Voi ziceţi, "Laudă lui Dumnezeu! Bătrînul Frate Branham a ajuns! Acolo este el, vedeţi." Da. Oh!

Acesta era harul care a învăţat inima mea să
se teamă,
Acesta era harul care mi-a potolit frica;
Cît de preţios a apărut harul acela
În ceasul în care întîi am crezut!

133 Aşteptaţi pînă noi ajungem jos la aceasta, doar într-un moment! Oh, doamne! Acum priviţi. Cartea . . .

134 Cartea despre Rut dă un tablou frumos despre aceasta, cum Boaz . . . Iar Naomi a pierdut moşia. Voi, voi ştiţi. Voi m-aţi auzit predicînd despre aceasta, nu-i aşa? Ridicaţi-vă mîinile dacă voi m-aţi auzit predicînd aceasta. Aşa că, voi înţelegeţi, vedeţi. Boaz trebuia să devină un răscumpărător. Şi el era singurul care putea. El trebuia să fie o rudenie, o rudenie apropiată. Şi, în a răscumpăra pe Naomi, el a obţinut pe Rut. Acela era Isus, Boaz tipizînd pe Cristos. Şi cînd El a răscumpărat pe Israel, El a obţinut Mireasa Neamurilor. Astfel

atunci, voi vedeţi, aşa foarte frumos! Noi avem aceasta pe bandă, eu sînt sigur, aici pe undeva, vouă v-ar place să aveţi aceasta.

135 Acum observaţi, acum, El trebuie să fie Rudenie. Astfel, voi vedeţi, un Înger nu putea să o facă. Un om nu putea să o facă; el trebuie să fie un om, dar el nu poate să fie născut dintr-o femeie, un act sexual. Astfel, naşterea prin fecioară, Duhul Sfînt a preaumbrit pe Maria. De aceea, Isus nu era un Iudeu. Isus nu era un Neiudeu. Isus era Dumnezeu. Aceasta este exact. Sîngele Lui nu a venit de la vreun act sexual. El era Sîngele, sfînt creat de Dumnezeu. Iar noi nu sîntem salvaţi prin sînge Iudaic, nici nu sîntem noi salvaţi prin sînge de Neiudeu. "Noi sîntem salvaţi prin Sîngele lui Dumnezeu." Aceea este conform cu Biblia. Ea zice aşa. "Noi sîntem salvaţi prin . . . "

136 Astfel, voi vedeţi, Isus era Dumnezeu. El nu era nici a treia Persoană, a patra Persoană, a doua Persoană. El era Persoana. El era Dumnezeu, vedeţi. El era Dumnezeu, Emanuel. Dumnezeu a coborît din Slava Lui, s-a descoperit pe Sine. Eu iubesc povestea aceea, de Booth-Clibborn, acel imn, măreţ frumos.

Jos din Slava Lui, o poveste veşnic vie,
Dumnezeul şi Mîntuitorul meu a venit, şi Isus era Numele Lui.
Născut într-o iesle, pentru ai Lui un străin,
Un om al tristeţii, lacrimilor şi agoniei. Oh!

Ce bunăvoinţă, aducîndu-ne răscumpărare;
Cînd în moartea nopţii, nici o slabă speranţă în vedere;
Dumnezeu, preţios, gingaş, şi-a pus deoparte splendorile Lui,
Aplecîndu-se să ceară fierbinte şi să-mi salveze sufletul.

O cum Îl iubesc eu! Cum Îl ador eu!
Răsuflarea mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toate!
Marele Răscumpărător a devenit Salvatorul meu,
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Şi toată plinătatea lui Dumnezeu locuieşte în El.

137 Acela este Cel ce a îndeplinit cerinţa. Harul a produs Persoana lui Isus Cristos. Şi noi aflăm, această Carte acum . . . Dumnezeu a întins cortul Lui, a venit de la Dumnezeu, să devină un om. El şi-a schimbat neamul Lui, din Atotputernicul, să fie un om; să-şi ia forma de om, astfel ca El să poată muri, să răscumpere omul. Aşteptaţi pînă noi Îl vedem, cînd nu există nimeni vrednic." Vedeţi? În regulă.

138 În Biblie, în Cartea despre Rut, aşa cum voi o citiţi, voi veţi afla, că o astfel de persoană era numită "goel," g-o-e-l. Era numită goel, sau, aceasta era o persoană care putea să îndeplinească cerinţele. Şi goelul trebuie să fie în stare să o facă, trebuie să voiască să o facă, şi trebuie să fie o rudenie, rudenie apropiată, să o facă.

139 Şi Dumnezeu, Creatorul, din Duh, a devenit rudenie pentru noi cînd El a devenit om, pentru ca El să poată lua păcatul nostru asupra Lui, şi să plătească preţul, şi să ne răscumpere iarăşi înapoi la Dumnezeu. Acolo este acesta. Acolo este Răscumpărătorul.

140 Cristos ne-a răscumpărat acum. Noi sîntem acum răscumpăraţi. Dar El nu şi-a pretins posesiunea Lui încă. Acum, voi aţi putea diferi cu asta, însă staţi doar un minut, vedeţi. Noi vom vedea. Vedeţi? El nu a pretins-o. Vedeţi? Dacă El a luat Cartea Răscumpărării, totul ce Adam avea şi totul ce el a pierdut, Cristos răscumpără înapoi. Iar El deja ne-a răscumpărat. Dar El nu a luat posesiunea încă; El nu poate pînă la timpul hotărît. Şi atunci va veni învierea, şi apoi pămîntul va fi reînoit iarăşi. Şi atunci El va lua posesiunea, posesiunea Lui pe care el a obţinut-o cînd El ne-a răscumpărat, dar va face aceasta la timpul hotărît. Oh, doamne!

141 Aceasta este descris în această Carte cu Şapte Peceţi despre care noi vorbim acum. În regulă. Cartea Răscumpărării, este toată descrisă aici. Tot ceea ce Cristos va face la sfîrşit ne va fi descoperit în această săptămînă, în cele Şapte Peceţi, dacă Dumnezeu ne va lăsa. Vedeţi? În regulă. Aceasta va fi descoperit. Şi descoperit, aşa cum Peceţile se rup şi sînt lăsate pentru noi, atunci noi putem vedea ce este acest plan măreţ de răscumpărare, şi cînd şi cum urmează să se facă aceasta. Acesta tot este ascuns în această Carte de taine aici. Ea este sigilată, a ajuns sus cu Şapte Peceţi, şi astfel Mielul este Singurul numai Care le poate rupe.

142 Acum . . . [Fratele Branham este întrerupt de ceva—Ed.] Scuzaţi-mă. Ne dăm seama . . .

143 Acum, dacă vi-ar place să vă uitaţi în Scripturi, voi puteţi merge acolo în Ieremia şi aflaţi acolo. Cînd el era—cînd el—el mergea în robia ţării, voi ştiţi, el—el a cumpărat la unchiul lui . . . Fiul unchiului său avea ceva—ceva proprietate, şi el a mers prin aceea, sigilînd. Şi dacă noi am luat aceasta tot . . . Noi deasemeni avem aceea în cele *Şapte Epoci* ale *Bisericii*, acele peceţi şi aşa mai departe, acolo înăuntru.

144 Voi vedeţi, o pecete, în Vechiul Testament, era ca un sul, ca *acesta*. [Fratele Branham foloseşte acum coli de hîrtie să ilustreze rularea, sigilarea, şi deschiderea unui sul—Ed.] Şi *aici* era o taină, şi această taină a fost ascunsă. În regulă, ea a fost

sigilată în jur şi pusă aici, pretenţia la *aşa-şi-aşa*. Atunci, următoarea taină era înfăşurată în jur ce era această moştenire, şi băgată aici afară pe partea *asta*, pretenţia la *aşa-şi-aşa*. Şi a mers înainte în jos pînă cînd acesta a făcut un sul, deoarece oamenii nu aveau cărţi ca *aceasta* atunci. Aceasta era într-un rol, (cît de mulţi cunosc asta?) numit un sul. Păi, un sul sigilat, tu puteai să dezlegi unul *aici*, ce era taina despre acesta, şi să dezlegi pe acesta, şi tu puteai vedea ce era pretenţia aceea. Şi apoi să dezlegi pe celălalt, şi tu puteai vedea ce era pretenţia aceea.

145 Şi întregul lucru Aici este Şapte Peceţi, are tainele lui Dumnezeu de la întemeierea lumii toate sigilate înăuntru Acolo, şi descoperite prin şapte Peceţi diferite, care, dacă-i voia lui Dumnezeu, să lase ca El să ne lase să tragem înapoi aceste Peceţi şi să privim în jos prin Carte şi să aflăm despre ce este toată Aceasta. Înţelegeţi? Oh, eu sper că noi vom avea un timp măreţ! Acolo este sigilată taina răscumpărării pînă . . . Această Carte nu putea fi desfăcută pînă la Mesajul ultimului înger.

146 Sulul este acolo. Noi ştiam că Acesta era acolo. Noi ştim că Acesta era răscumpărare. Noi credem că Acesta era răscumpărare. Ieremia a zis, "Acest sul trebuie păstrat . . ." Aşa cum voi citiţi aceasta acolo, el va zice. El trebuie păstrat într-un vas de pămînt. Înţelegeţi? Oh, ce lucru frumos este acolo despre care eu aş putea vorbi, o vreme. Acest sul a fost păstrat într-un vas de pămînt, un vas care odată a devenit trup (glorie!), a murit, a înviat iarăşi, şi s-a păstrat în vasul pămîntesc pînă la timpul cumpărării. Oh, doamne! Frumos! În regulă.

147 Acum, aceste Mesaje sînt toate păstrate sus pînă cînd, acest vas de pămînt, pînă la vremea timpului hotărît de Dumnezeu, la ultimul mesager pe pămînt. Şi tot la ce aceşti oameni au judecat, şi au zis, "Eu ştiu că Acesta este acolo. Eu cred că Acesta este acolo." Şi ei s-au luptat cu Acesta, şi L-au adus înainte şi au produs lucrurile. Prin credinţă ei au crezut Aceasta. Dar acum Acesta urmează să ne fie adus prin revelaţie, şi din mîna lui Dumnezeu prin adeverire. Dumnezeu a spus aşa. El a promis-o.

148 Acum, acum să vedem. Unde, unde eram noi? Să mergem la versetul 2 acum. Acesta este un timp lung pentru versetul 1, dar hai—hai să—hai să luăm versetul 2. Acum, noi probabil că nu vom sta aşa de mult asupra următorului.

> *Şi am văzut un înger puternic proclamînd cu un glas tare, Cine este vrednic să deschidă . . . cartea, şi să dezlege sigiliile de acolo?*

149 Acum, amintiţi-vă. Să citim versetul 1 din nou, astfel noi îl luăm împreună.

. . . am văzut în mîna dreaptă a aceluia care şedea pe *tron . . .*

150 Dumnezeu! Cine este acela? Deţinătorul original absolut al Cărţii Vieţii. El O ţine. Dumnezeu. Cînd Adam a pierdut, Aceasta a mers înapoi la Proprietarul Ei original. Ea îi aparţine Lui.

Şi Ioan (în vedenie) s-a uitat acolo şi *a văzut în mîna dreaptă a aceluia care şedea* pe *tron o—o carte scrisă pe dinăuntru şi pe partea din spate, sigilată cu şapte sigilii.*

151 Vedeţi, înăuntru! Acum, cînd noi mergem să desfacem aceste Peceţi, noi urmează să vedem, că Aceasta merge direct înapoi în Scripturi, pînă înapoi de tot, pentru fiecare din aceste Peceţi. Întregul lucru, împreună, întreaga taină, zace drept aici în aceste Peceţi. Vedeţi? Fiecare taină din Biblie zace în aceste Peceţi. [Fratele Branham bate în amvon de cinci ori—Ed.] Iar Peceţile nu pot fi desfăcute pînă la acel timp. Eu dovedesc aceasta aici, doar într-un minut.

152 Observaţi. Acum, Cartea, ţineţi minte, este pecetluită. Aici este unul, aici este Aceasta, *această* pecete. Apoi Un altul este înfăşurat, o Pecete. Un altul este înfăşurat, o Pecete. Aceasta este o Carte a Răscumpărării. Şi întregul lucru, împreună, face Cartea, şi Ea este sigilată cu Şapte Peceti. Şi, atunci, aceasta este pe partea din spate, este deoarece aceasta este răsucită. Taina Peceţii este în interior. Şi Aceasta spune numai, "Călăreţul pe cal alb," sau, "Călăreţul pe cal negru," şi ce altceva, pe dinafară. Dar taina întregii Cărţi este în acele Peceţi, de la Genesa la Apocalipsa. Planul complet de răscumpărare este descoperit în aceste Şapte Peceţi. Oh, acesta este un timp important. Dumnezeu să ne ajute să obţinem Aceasta! Înţelegeţi?

153 Acum, "Şi un înger puternic . . . " Acum versetul 2.

. . . îngerul puternic, cu un glas tare, proclamînd, *Cine este vrednic . . .* (Vrednic pentru ce?) *Cine este vrednic să* ia *cartea* aceea, . . .

154 Acum noi aflăm. Unde este Cartea acum? La Proprietarul Ei original, deoarece Ea a fost pierdută de către un fiu, primul fiu al lui Dumnezeu, într-o rasă umană. Şi cînd el şi-a pierdut drepturile lui, să asculte la Satan, el a renunţat . . . Ce a făcut el? El a acceptat înţelepciunea lui Satan în loc de Cuvîntul lui Dumnezeu. Acum, nu am putea să ne oprim aici o vreme! Fii ai lui Dumnezeu vor lua o idee a unui seminar despre Acesta, în loc de Cuvîntul lui Dumnezeu. Vedeţi, acelaşi lucru l-a făcut Adam, şi-a pierdut drepturile. Şi cînd a făcut aceasta, acesta a mers chiar direct înapoi. Nu puteţi voi vedea unde erau acele epoci? Vedeţi? A mers chiar drept înapoi la deţinătorul original.

155 Şi Ioan, în Duhul, stînd sus aici în Cer. El era doar ridicat sus acum, din epocile bisericii, vedeţi, a văzut epocile bisericii. Şi atunci el a fost luat sus, în capitolul 4. El a zis, "Vino mai sus. Eu am să-ţi arăt lucruri care vor veni."

156 Şi el a văzut pe Unul şezînd pe Tron, cu Cartea în mîna Lui, în mîna Lui dreaptă. Gîndiţi-vă la aceasta, acum. Şi, atunci, în această Carte era un act de proprietate la răscumpărare, şi Acesta era sigilat cu Şapte Peceţi.

157 Şi apoi a apărut un Înger, un Înger puternic, proclamînd cu un glas tare, "Cine era vrednic să deschidă Cartea; să ia Cartea? Cine era în stare să deschidă Peceţile? Cine era în stare să deschidă această Carte?" Vedeţi, Îngerul a întrebat aceasta. Ioan a văzut aceasta. Şi El a zis, "Acum, cine este vrednic? Lăsaţi-L. . . " Oh, doamne! Poate eu doar simt aceasta, în felul acesta. "Dar lăsaţi-L," a zis Îngerul, "lăsaţi-L. . . " *Aici* este Cartea Răscumpărării! *Aici* este planul de răscumpărare! *Aici* este singura cale prin care voi veţi fi vreodată răscumpăraţi, pentru că *aici* este actul de proprietate la răscumpărare a tuturor cerurilor şi pămîntului! "Lăsaţi-L să vină înainte, dacă El vrea." Oh, doamne! "Acum vorbeşte, sau să-şi păstreze tăcerea Lui în veci. Să vină El înainte şi să pretindă această Carte. Cine este vrednic să facă aceasta?"

158 Iar Ioan a zis:

> Acolo nu s-a găsit *nici un om* vrednic *în ceruri*; nici un om nu s-a găsit vrednic pe *pămînt*; nici un om sub *pămînt*, care a trăit vreodată şi a murit, nu a fost găsit vrednic. Nici un om nu a fost găsit vrednic.

159 Chemarea Îngerului era chemarea pentru Răscumpărătorul Rudenie să apară. Dumnezeu a zis, "Eu am o lege; un Răscumpărător Rudenie poate—poate să fie un înlocuitor. Unde este acel Răscumpărător Rudenie? Cine este în stare să ia Aceasta?"

160 Şi aceasta a venit de la Adam, pînă jos de tot prin toţi apostolii, şi profeţii, şi toate celelalte, şi nimeni nu a fost găsit. Acum, cum este cu asta? "Nimeni în Cer, nimeni pe pămînt, nimeni care a trăit vreodată." Ilie stătea acolo. Moise stătea acolo. Toţi apostolii stăteau acolo, sau—sau toţi acei care au murit; toţi oamenii sfinţi, Iov, înţelepţii. Fiecare stătea acolo, şi nimeni nu era vrednic nici măcar să se uite la Carte, dar mai să O ia şi să rupă Peceţile.

161 Acum unde este papa şi toţi aceştia la care vin înăuntru? Unde este episcopul vostru? Unde este vrednicia noastră? Noi sîntem nimic. Asta-i adevărat.

162 El a cerut ca Răscumpărătorul Rudenie să păşească înainte, dacă El putea. Dar Ioan a zis, "Nici un om nu era vrednic."

163 Nu că nu erau oameni vrednici acolo, acum, ca un Înger; ca, de exemplu, noi am zice, Gabriel, sau Mihail. Dar, ţineţi minte, acesta trebuia să fie o Rudenie. Amintiţi-vă, că Ioan a spus aici, "Şi nici un o-m," nu Înger, nu Serafim. Ei nu au păcătuit, dar Ei erau într-o categorie diferită. Ei nu au căzut niciodată.

164 Dar acesta trebuia să fie un Răscumpărător Rudenie. "Nici un om," pentru că acolo nu era nici unul dintre ei răscumpărat. "Nici un om nu era vrednic să se uite la Aceasta." Oh, nu! Doamne, doamne! Astfel, se cerea un Răscumpărător uman. Şi el a întrebat după acesta, şi El nu a fost găsit, nicăieri. Acolo nu era nimeni. Nici episcop, nici arhiepiscop, nici preot, nici ierarhie, nici nimic nu era măcar...nici măcar nu avea sfinţenia suficientă să se uite măcar la Carte. Iuh! Doamne, doamne! Aceea este destul de tare, dar aceea este ce Biblia a spus. Eu doar citez ce a spus Ioan.

Biblia a spus că Ioan "a plîns."

165 Nu cum unii oameni au învăţat aceasta. Eu am auzit un om învăţînd aceasta odată, a zis, "Ioan a plîns deoarece s-a găsit pe sine nevrednic." Oh! Orice om sub Duhul Sfînt ar cunoaşte diferit de aceasta, vedeţi; sub inspiraţia lui Dumnezeu, ar cunoaşte diferit de aceasta.

166 Dar, Ioan "a plîns." Aici este ce eu cred pentru ce a plîns el. Pentru că, dacă nimeni nu era vrednic şi nu putea să deschidă această Carte de Răscumpărare, întreaga creaţiune era pierdută.

167 *Aici* este Cartea, *aici* este actul de proprietate, şi Acesta va fi oferit Răscumpărătorului Rudenie care poate îndeplini calificările. Aceea este Propria lege a lui Dumnezeu, iar El nu-şi poate pîngări legea Lui, nu-şi poate nesocoti legea Lui, adică. Înţelegeţi? Dumnezeu a cerut un Răscumpărător Rudenie Care era vrednic, Care era în stare să facă aceasta, Care avea substanţa să o facă.

168 Iar Îngerul a zis, "Acum acel Răscumpărător Rudenie să păşească înainte."

169 Şi Ioan a privit. Şi el s-a uitat peste tot pămîntul. El s-a uitat dedesubt de pămînt. Şi acolo nu era nimeni. Creaţiunea şi fiecare lucru era pierdut. Desigur, Ioan a plîns. Totul era pierdut.

170 Plînsul lui nu a durat decît doar un minut, însă. Apoi acolo s-a ridicat unul dintre bătrîni, a zis, "Nu plînge, Ioan." Oh, doamne! Plînsul lui nu a durat decît numai un minut.

171 Ioan se gîndea, "Oh, doamne, unde este Omul? Acolo stau profeţii; ei erau născuţi cum eram eu. Acolo stau înţelepţii. Acolo stau...Oh, nu există nimeni aici?"

172 "Eu vreau un Om care este în stare să facă aceasta. Eu vreau un Om care poate răscumpăra."

173 Şi el nu a fost găsit, astfel Ioan a izbucnit. Oh, totul era pierdut; şi el a plîns amarnic. Şi el—el era trist, pentru că totul, întreaga creaţiune, totul era dus, dacă ei nu puteau găsi pe cineva. Glorie lui Dumnezeu! Dacă ei nu puteau găsi pe cineva care poate să îndeplinească acele cerinţe, acolo . . . fiecare fiinţă umană, şi întreaga lume şi creaţiune, era dusă. Oh, totul a căzut. Drepturile de răscumpărare, drepturile de—de Viaţă Eternă, Lumina, toate aceste drepturi au fost pierdute, şi acolo nu era nimeni care putea să plătească preţul. Şi Ioan începe să plîngă, pentru că nimeni nu era vrednic, şi nimeni nu putea măcar să se uite la Carte. Oh, se cerea o fiinţă umană. Ioan a plîns, deoarece nimeni nu putea să o facă, şi totul era pierdut.

174 Şi acolo a venit un glas de la unul dintre bătrîni, stînd în mijlocul celor patru Făpturi şi toată oştirea aceea măreaţă a Cerului, a zis, "Nu plînge, Ioan." Oh, doamne!

175 [Fratele Branham îşi bate palmele împreună de două ori—Ed.] Harul lui Dumnezeu!

176 "Nu fi cu inima zdrobită, Ioan. Nu plînge. Pentru că Leul din seminţia lui Iuda, Rădăcina şi Vlăstarul din David, El a învins."

177 *Învinge* înseamnă "luptă cu, şi biruieşte." Oh, doamne! Grădina din Ghetsimani, cînd Sîngele a picurat jos de pe faţa Lui, El biruia. Înţelegeţi? Iuh! Înţelegeţi?

178 Leul, şi Rădăcina lui David, a învins, a biruit."

179 Ca Iacob, fiind înlocuitor. Iar cînd el a ajuns în contact cu Îngerul, el a ţinut înainte. Iar Îngerul a încercat să se retragă. El a zis, "Eu—eu doar nu am să Te las să pleci." El a ţinut înainte pînă cînd el a obţinut ceea ce a vrut. Iar numele lui a fost schimbat, de la *înlocuitor*, care înseamnă "înşelător." La ce? La "un prinţ cu Dumnezeu," *Israel*. El a învins.

180 Şi acest Leu din seminţia lui Iuda a învins. El a zis, "Nu plînge, Ioan. Căci Leul din seminţia lui Iuda, Rădăcina lui David, a învins. El deja a biruit. El a făcut-o. Aceasta s-a sfîrşit, Ioan." Iuh! Oh, oh, doamne! El a produs un albitor care trimite păcatul înapoi de tot la mîinile unsuroase care . . . cu înţelepciunea lui, care a defăimat-o, fiinţa umană. Da.

181 Dar cînd Ioan s-a întors să privească, el a văzut un Miel. Ce diferenţă de la un Leu! El a zis, "Leul a învins." Vedeţi, iarăşi, eu pot folosi aceea acolo, Dumnezeu se ascunde în simplicitate. El a zis, "Acolo este un Leu." Acela este regele animalelor. "Leul a învins." Cel mai puternic lucru care există este un leu.

182 Eu m-am întins afară în jungle în Africa, şi auzeam—girafele zbierînd. Şi—şi marele, elefant puternic, cu trompa lui

în aer, "Uii, Uii, Uii." Şi auzeam—sălbăticiunile deşertului ţipîndu-şi sîngeroasele lor, strigăte de groază. Iar—gîndacii, pînă . . . Iar Billy Paul şi cu mine întinşi într-un loc micuţ vechi acoperit cu scăieţi. Şi auzeam, departe într-o distanţă, un răcnet de leu, şi fiecare lucru pe deşert tace. Chiar şi gîndacii opresc strigătul. Regele vorbeşte. Oh, oh, oh, oh, doamne!

183 Eu vă spun, aceasta este cînd denominaţiunile şi îndoielile cad la pămînt. Totul devine liniştit cînd Regele vorbeşte. Şi *Acesta* este Regele, care este Cuvîntul Lui. Oh!

184 El a zis, "Ioan, nu te îngrijora. Nu plînge. Nu fi zdrobit, Ioan. Eu te am aici în vedenie; Eu îţi arăt ţie ceva. Şi Eu ştiu că tu eşti tot răvăşit, deoarece, tu ştii, nu există nimic să fie răscumpărat, totul este dus; nu a existat nimeni să poată să îndeplinească cerinţa. Dar Leul din seminţia lui Iuda . . . "

185 Voi ştiţi, Iuda . . . Noi am avut aceasta, şi pe tablă aici, voi ştiţi. La seminţia lui Iuda, emblema, era un leu.

186 Amintiţi-vă, leul, şi—şi boul, şi . . . şi aşa mai departe, capul de om, şi aşa mai departe. Şi aceia urmărind, acei Serafimi, acel Cuvînt; în timp ce toţi, Marcu, Matei, Luca, şi Ioan, toţi stăteau în jurul Cărţii Faptelor.

187 Şi am auzit un om zicînd, un mare lucrător, a zis, "Cartea Faptelor este doar lucrarea de schelă."

188 Aceasta era prima Viţă pe care sfînta Biserică a rodit-o vreodată. Îhî! Da, domnule. Şi dacă Ea rodeşte vreodată o alta, aceasta va fi felul acela, deasemeni. Da, domnule! Voi aveţi ceva viţe altoite, iar ele rodesc lămîi. Acestea s-ar cuveni să fie portocale. Dar . . . Înţelegeţi? Cînd acea Viţă—acea Viţă îşi rodeşte vreodată iarăşi mlădiţa Ei, Ea va fi întocmai exact ca originalul.

189 Şi Matei, Marcu, Luca, şi Ioan, acele Evanghelii stau acolo străjuind Aceea. Înţelepciunea unui om; puterea unui leu; lucrarea unui bou; şi iuţeala leopardului . . . sau a vulturului, mai degrabă. Da, Evangheliile stînd acolo! Ce? Vă amintiţi cînd noi am avut aceasta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Aceasta este în cele *Şapte Epoci ale Bisericii*.

Acum el a zis, "Leul din seminţia lui Iuda."

190 De ce din Iuda? "O Iuda, un dătător de lege nu va merge înaintea lui, printre genunchii lui, pînă vine Silo. Dar El va veni prin Iuda."

191 "Iar Leul, simbolul seminţiei lui Iuda, a învins. El a biruit."

192 Şi cînd el a privit în jur să vadă unde era Leul acela, el a văzut un Miel. Ciudat, se uită după un Leu şi vede un Miel. Bătrînul L-a numit un Leu. Dar cînd Ioan s-a uitat, el a văzut un Miel, "Un Miel aşa cum Acesta a fost ucis de la întemeierea

lumii." Un Miel fiind ucis. Ce era aceasta? Ce era acel Miel? El era însîngerat, rănit. "Un Miel care a fost ucis, dar era iarăşi viu." Şi El era însîngerat. Oh, doamne!

Cum puteţi voi privi la Acela, oamenilor, şi să rămîneţi un păcătos?

193 Un Miel a păşit sus. Bătrînul a zis, "Un Leu a biruit, Leul din seminţia lui Iuda." Şi Ioan s-a uitat să vadă Leul, şi acolo a venit un Miel, clătinîndu-se, Sînge pe El, răni. El a învins. Tu puteai să spui că El a fost în luptă. El a fost ucis, dar El a fost iarăşi viu.

194 Ioan nu a observat acel Miel înainte, voi ştiţi, aici. Acesta nu a fost menţionat mai înainte. Nicăieri nu a fost Acesta menţionat. Ioan nu L-a văzut, peste toate Cerurile, aşa cum el se uita. Dar aici apare Acesta.

195 Observaţi de unde a apărut El. De unde a venit El? El a venit de la Tronul Tatălui, unde El a fost aşezat de cînd El a fost ucis şi înviat din nou. "El a înviat şi a şezut la mîna dreaptă a lui Dumnezeu, trăind în veci să facă mijlociri." Amin. Înviat acolo, astăzi, ca un Mijlocitor, cu Propriul Lui Sînge, să facă mijlocire asupra neştiinţei oamenilor. Acum, acela este Cel de care eu depind. El încă era acoperit cu albitor, albitorul de iertare a păcatelor.

196 Ioan a privit la acel Miel, şi Mielul se părea că El era ucis. Şi apoi el a observat că El era rănit, şi tăiat, şi învineţit, şi sîngerînd. Un Miel însîngerat, acela este ce ne-a luat locul. Nu este aceasta ciudat, că un simplu Miel a trebuit să ne ia locul? Iar el a văzut Mielul. El a pornit afară.

197 Ioan nu L-a văzut, deoarece El era departe de tot în Eternităţi, chiar făcînd mijlocire; şi arătînd că acei care au venit la Dumnezeu, sub jertfirea sîngelui taurilor, a ţapilor, o jertfă înlocuitoare, El deasemeni...Pentru că, cei care au crezut aceasta, au indicat către El. Iar Sîngele nu a fost vărsat încă, astfel El era acolo să-i limpezească. El era acolo să te limpezească pe tine şi pe mine.

198 Şi, O Dumnezeule, eu sper că El este acolo în seara aceasta. Pentru fiecare păcătos, a fost ucis Mielul. Cum poate Iehova să vadă ceva afară de acel Miel însîngerat stînd acolo!

199 Şi Mielul a pornit afară în vedenie acum, aşa cum El a fost ucis. Observaţi, că vine de la Tronul Tatălui. Oh, gîndiţi! El, de unde a avansat El, la această vedenie? El a venit din Slavă, unde El este aşezat la mîna dreaptă a lui Dumnezeu. El a avansat înainte, la Ioan, afară din Slavă.

200 Oh, nu ar fi acesta un lucru glorios dacă gîndurile noastre păcătoase, în seara aceasta, ar putea fi puse deoparte suficient de mult să-L acceptăm, iar El ar avansa tot drumul din Slavă, în seara aceasta, să se facă pe Sine cunoscut la oricare din voi!

201 Mielul avansînd din Slavă, pentru mijlociri, în ordine, să facă pretinderi acum pentru răscumpărarea Lui! Amintiţi-vă, că El era în lucrarea Lui de mijlocire înapoi *aici*. Dar, amintiţi-vă, aceste Peceţi sînt gata să fie deschise, iar Mielul a venit de la sanctuarul lui Dumnezeu, avansat înainte.

202 Aşteptaţi pînă noi ajungem acolo, acea o oră, luăm acea "o jumătate de oră" că Aceasta este linişte. Sanctuarul fumegă. Acolo nu mai este mijlocire. Jertfa a plecat. Acesta este un Scaun de Judecată. Acolo nu mai este Sînge pe el, pentru că Mielul acoperit cu Sînge a păşit la o parte. Să nu aşteptaţi voi pînă la acel timp. Vă amintiţi în Vechiul Testament? Atît timp cît sîngele era jos de pe scaunul milei, acesta era judecată; dar atît timp cît sîngele era acolo, acolo era milă. [Fratele Branham bate pe amvon de cinci ori—Ed.] Dar cînd Mielul a păşit la o parte, aceea a făcut-o!

203 Ce era El? El era un Mijlocitor. Nu altă persoană! Spuneţi-mi unde putea Maria să facă mijlociri atunci. Ce putea Maria să ofere? Ce putea Sfîntul Francis, Sfîntul Assisi, sau oricare, şi Sfînta Cecilia, adică, sau oricare altă fiinţă umană? Ioan nu a văzut o mie de sfinţi că vin afară din mijlocire. "El a văzut un Miel, un Miel care a fost ucis, însîngerat." Mie nu-mi pasă cît de mulţi sfinţi au fost ucişi; ei toţi au datorat aceasta, fiecare din ei. Cum a spus hoţul la cruce, "Noi am păcătuit, şi noi datorăm aceasta. Dar acest Om nu a făcut nimic." El era singurul Om care era vrednic.

204 Aici vine El, din ghereta de mijlocire. Pentru ce a venit El acum? Priviţi-L! Oh, oh, oh, doamne! [Fratele Branham îşi bate palmele împreună de trei ori—Ed.]

205 Ioan plîngea. Unde este toată aceasta? Ce urmează să se întîmple?

206 A zis, "Nu plînge, Ioan," a zis bătrînul. "Aici vine Leul. El era Acela care a învins." Cînd el s-a uitat, aici vine un Miel, însîngerat, care a fost ucis.

207 Orice care este omorît este însîngerat. Voi ştiţi, acesta a fost omorît. Gîtul lui i-a fost spintecat deschis, sau ceva. Sîngele este peste tot pe el.

208 Aici vine un Miel, care a fost ucis. Şi El vine înainte, oh, doamne, (ce?) să facă pretinderile Lui asupra răscumpărării Lui. Amin. Oh! Oh! Eu . . . Nu vă simţiţi voi de parcă doar să vă duceţi acolo într-un colţ, să şedeţi jos şi să plîngeţi pentru o vreme? Aici vine un Miel, încă însîngerat. Ioan . . . Nu a existat nimic acolo; toată celebritatea stătea în jur, dar acolo nu era nimeni dintre ei care putea să facă aceasta. Astfel, aici vine Mielul, acum. Zilele Lui de mijlocire s-au terminat, zilele de mediere.

209 Aceea este cînd acest Înger urmează să stea acolo. Voi aşteptaţi pînă noi ajungem în Peceţi. "Şi nu va mai fi timp." Asta-i adevărat. Acea "jumătate de oră de tăcere." Priviţi ce ia loc în acea jumătate de oră de tăcere, cînd acea Pecete a Şaptea, următoarea Duminică seara, cu voia Domnului.

210 El vine înainte (ce?) să-şi ia pretenţiile Lui acum. Oh, doamne! Vine înainte să-şi ia pretenţiile Lui! Acum, El a făcut lucrarea de Rudenie. El a venit jos, a devenit Om, a murit. El a făcut lucrarea de Rudenie de răscumpărare, dar nu a chemat pînă acum după pretenţia Lui. Acum El vine pe scenă să-şi pretindă drepturile Lui, (priviţi ce ia loc) oh, doamne, pentru care El a fost ucis, pentru ca să devină o Rudenie la om, să moară în locul lui, să-l răscumpere. Da, bătrînul avea dreptate cînd el a zis că El era un "Leu," vedeţi. Bătrînul L-a numit, a zis, un "Leu." Deoarece, El era un Miel, un Mijlocitor, un Miel însîngerat, dar acum El vine înainte ca un Leu. Zilele Lui de mijlocire s-au sfîrşit.

211 "Lăsaţi-l pe cel care este întinat să fie încă întinat. Lăsaţi-l pe cel care este neprihănit să fie încă neprihănit. Lăsaţi-l pe cel care este sfînt să fie încă sfînt." Lucrul este închis. Oh, frate! Atunci ce? Atunci ce?

212 Şi, ţineţi minte, aceasta vine la cele şapte epoci ale bisericii, cînd tainele lui Dumnezeu vor fi deschise. Acum priviţi foarte deaproape. Aceasta este ceva ce voi trebuie să obţineţi. Acum, El şi-a făcut lucrarea Lui de mediere, făcînd mijlociri pentru credincios. Pentru două mii de ani El era în spate acolo, un Miel. Acum El păşeşte înainte din Eternitate, să ia Cartea actului de proprietate, şi să rupă Peceţile, şi să descopere tainele. Cînd despre aceasta? La timpul sfîrşitului.

213 Pricepeţi voi asta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] În regulă, noi vom merge înainte atunci.

214 Acum, rupe Peceţile şi eliberează toate tainele către ei, la al şaptelea înger, a cărui Mesaj este să descopere toate tainele lui Dumnezeu. Tainele lui Dumnezeu stau în aceste Şapte Peceţi. Înţelegeţi? Asta este ce El a spus aici. Toate tainele stau în aceste Şapte Peceţi.

215 Iar Mielul vine înainte acum, de la a fi un Mijlocitor între Dumnezeu şi om. El devine un Leu. Şi cînd El devine un Leu, El ia Cartea. Acela este dreptul Lui. Dumnezeu a ţinut-o pe Aceasta, taina, dar acum Mielul vine.

216 Nimeni nu putea lua Cartea. Ea încă este în mîinile lui Dumnezeu. Nici papă, preot, orice ar putea fi, ei nu pot lua (nu) Cartea. Cele Şapte Peceţi nu au fost descoperite. Înţelegeţi?

217 Dar cînd, Mediatorul, cînd lucrarea Lui ca un Mijlocitor este făcută, El vine înainte. Şi Ioan. . .Bătrînul a zis, "El este

un Leu." Şi El vine înainte. Priviti-L. Oh, doamne! Înţelegeţi? El vine înainte să ia Cartea, acum priviţi, să descopere tainele lui Dumnezeu, la care alţii au presupus, în toate aceste epoci denominaţionale.

218 Vedeţi, atunci, îngerul al şaptelea. Dacă această Carte, taine, este Cuvîntul lui Dumnezeu, îngerul al şaptelea trebuie să fie un profet, la care să vină Cuvîntul lui Dumnezeu. Nu preoţi, papi, sau orice altceva, poate să-l primească; Cuvîntul nu vine la din ăştia. Cuvîntul lui Dumnezeu vine numai la un profet, întotdeauna. Maleahi 4 a promis aşa. Şi cînd el vine înainte, el o să ia tainele lui Dumnezeu, unde biserica a ajuns toată şovăielnică în toate aceste denominaţiuni, "Şi restaurează Credinţa copiilor înapoi la părinţi." Şi apoi judecata lumii va lovi, iar pămîntul va fi ars. Şi apoi cei neprihăniţi vor păşi afară pe cenuşa celor răi, în Mileniu.

219 Înţelegeţi voi aceasta acum? [Adunarea, "Amin."—Ed.] În regulă.

220 Alţii au presupus la asta, în epoca denominaţională. Dar, vedeţi, el trebuie să fie acest om, îngerul al şaptelea din... Apocalipsa 10:1-4 este un...Al şaptelea înger are tainele lui Dumnezeu date lui, şi sfîrşeşte toate tainele care au fost rămase, în jos prin epocile denominaţionale.

221 Acum voi puteţi vedea de ce eu nu lovesc la fraţii mei în denominaţiuni. Acesta este sistemul de denominaţiune! Ei nu, nu este nevoie ca ei să încerce să cunoască Aceasta, deoarece Aceasta nu putea fi descoperit. Aceea este conform cu Cuvîntul. Ei au presupus la Acesta, şi au crezut că Acesta era acolo, şi prin credinţă au umblat prin Acesta, dar acum Acesta este dovedit evident. Amin. Oh, doamne, ce o—ce o Scriptură!

222 Acum priviţi. Atunci acesta este El, Mielul, care îşi ia poziţia Lui Regală, cînd sfinţii Lui vin să-L încoroneze, "Domn al domnilor, şi Rege al regilor." Vedeţi?

223 Vedeţi, "Timpul s-a terminat." Apocalipsa 10:6, "Acolo nu mai este timp."

224 Observaţi, acolo sînt "şapte coarne" pe acest Miel. Aţi observat voi aceasta? "Avînd şapte coarne." Noi tocmai am trecut prin aceea. *Coarnele* înseamnă "putere," la animal. Şi, observaţi, El nu era un animal, deoarece El a luat Cartea din mîna dreaptă a Celui care şedea pe Tron. Vedeţi? Observaţi. Oh, doamne!

225 Eu cred că eu aveam aceea scris jos pe undeva; oh, să rupă Peceţile, să dezlege actul, actul de proprietate, şi—Mesajul către ultimul înger. Iar El îşi ia locul Lui Regesc. Aceea este ce vine El înainte să facă.

Acum priviţi, cînd El vine afară, "Cele şapte coarne."

226 Acum, cînd el a văzut acest Miel, Ioan uitîndu-se la El, El—El părea că El a fost ucis, însîngerat. Iar El a venit din Eternitate, şi El a încetat să fie un Mediator.

227 Atunci rugaţi-vă la Maria atît de mult cît vreţi voi! "Acolo nu era nici un om în Cer, şi pe pămînt, sau nici o persoană, nici o fiinţă nicăieri, putea să ia aceasta." Ioan chiar a plîns privitor la aceasta. Oh, prietene Catolic, nu poţi tu vedea asta? Nu te ruga la vreo persoană moartă.

228 Mielul este singurul Mediator. Înţelegeţi? El era Acela care a venit înainte. Şi ce a făcut El acum? El era înapoi aici mijlocind, pînă cînd Sîngele Lui a ispăşit pentru fiecare persoană. Iar Mielul, acum, ştie ce este scris în Carte. Astfel, El a ştiut de la întemeierea lumii că numele lor erau Acolo, astfel El a stat înapoi aici şi a ră-...şi—şi, dar, a făcut lucrarea de Mediere în felul acesta pînă...lucrare mijlocitoare, pînă cînd fiecare care a fost pus în Carte a fost răscumpărat, şi aceasta s-a sfîrşit. Şi acum El păşeşte afară. Înţelegeţi? El a făcut lucrarea Lui de Rudenie. El este tot...Voi ştiţi ce era lucrarea de Rudenie? Să mărturisească înaintea bătrînilor. Vă amintiţi de Boaz azvîrlindu-şi jos încălţămintea, şi aşa mai departe? El a făcut toate acestea acum.

229 Acum El vine să ia Mireasa Lui. Amin. El vine acum ca Rege. El îşi caută Regina Lui. Amin. Amin. În această Carte este întregul secret despre Aceasta, înfăşurat în jur, Şapte Peceţi. Oh, frate! Şapte Peceţi, aşteptînd ca El să vină. Observaţi.

230 Să luăm acele simboluri. Păi, este numai ora nouă. Noi avem trei ore sau mai mult, să mergem. Noi avem...haideţi doar...Satan continuă să-mi spună că acei oameni devin obosiţi, astfel eu presupun că ei sînt. Dar să—să luăm aceasta, oricum.

231 "Şapte coarne" erau cele şapte biserici, vedeţi, cele şapte epoci ale bisericii, deoarece aceea era protejarea Mielului. Cu ce îşi proteja El drepturile Lui, pe pămînt, era un Grup de oameni trimişi de Dumnezeu care au protejat; vedeţi, cornul pe Miel.

232 "Şapte ochi" sînt cei şapte mesageri ai celor şapte epoci ale bisericii. "Şapte ochi," şapte văzători.

233 V-ar place să scrieţi jos ceva Scriptură? Să întoarcem doar la aceasta. Ce ziceţi voi, aveţi voi atît timp? [Adunarea, "Amin."—Ed.] În regulă. Să mergem la Zaharia, Cartea despre—despre Zaharia, doar un picuţ, şi noi vom—şi noi vom citi ceva din aceasta.

234 Eu—eu nu vreau să vă ţin prea mult asupra acestor lucruri. Şi—şi eu...Dar, totuşi, eu nu vreau ca voi să pierdeţi aceasta. Ce este ceva mai important decît aceasta? [Adunarea zice,

"Amin."—Ed.] Da. Ce este mai. . . [Cineva în adunare zice, "Frate Branham?"] Ce? ["Tu nu măsori asta."] Nimic mai important decît Viaţa Eternă la o persoană. Iar noi trebuie—noi trebuie să luăm aceasta acum, şi—şi să fim siguri că noi obţinem aceasta. În regulă. În regulă, domnule.

235 Iar acum noi vrem să citim Zaharia capitolul 3. Mă gîndesc că asta-i corect, acum, Zaharia 3. Noi urmează doar să luăm aceste simboluri aici, dacă eu am Scripturile mele scrise jos. Eu doar strigam peste tot locul, în această după-amiază, cînd am atins aceasta. Astfel eu—eu doar nu ştiu dacă eu am aceasta corect, sau nu. Eu sper că eu am. Zaharia 3, să vedem dacă aceasta este. . . Eu am 89 aici, dar aceasta trebuie să fie 8 la 9. În regulă. În regulă. Eu ştiu că aceasta nu poate fi 89. Zaharia 3:8 şi 9.

> *Ascultă acum, O Iosua marele preot, tu, şi ortacii tăi care şed cu tine: căci ei sînt oameni de mirare: căci, iată, Eu voi aduce înainte pe slujitorul meu ODRASLA* (Cristos).
>
> *Căci iată piatra pe care Eu o* voi aşeza *înaintea lui Iosua; pe* (piatră) *o piatră vor fi şapte ochi:* (şapte ochi)*, iată, Eu voi grava gravarea* pe ea*, zice DOMNUL oştirilor, . . . Eu voi înlătura nelegiuirea acestei ţări într-o singură zi.*

236 Acum să întoarcem acolo la Zaharia 4:10, 4:10. Ascultaţi.

> *. . . care a nesocotit ziua lucrurilor mărunte* (Dumnezeu în simplicitate, vedeţi)? *căci ei se vor veseli, şi. . . vor vedea firul cu plumb în* mîinile *lui Zorobabel cu* a cărui. . . *cu acei şapte;* aceştia *sînt ochii DOMNULUI, care cutreieră prin tot pămîntul.*

237 "Cei şapte ochi." *Ochi* înseamnă "văzînd." *Văzînd* înseamnă "profeţi, văzători." Acest Miel avea şapte coarne, şi pe fiecare corn avea un ochi, "şapte ochi." Ce este aceasta? Cristos în Mireasa Lui; şapte epoci ale bisericii. Afară de acolo erau şapte profeţi care au mers înainte, şapte văzători, ochi. Astfel, ultimul trebuie să fie un văzător. [Fratele Branham bate în amvon de două ori aşa cum el a zis, "un văzător."—Ed.] În regulă.

238 Observaţi, El nu este un animal. "El a luat Cartea din mîna dreaptă a Celui care şedea pe Tron." Cine era Acesta? Proprietarul, Proprietarul original, care avea Cartea de Răscumpărare în mîna Lui dreaptă. Şi nu Înger, nu Fiinţă Îngerească, nimic altceva, putea să ia locul. "Iar acest Miel însîngerat a păşit afară şi a luat Cartea din mîna Lui." Iuh! Ce era aceasta? Frate, acesta este cel mai sublim lucru în Scriptură. Amin. Un act care nici un Înger, nici nimic, nu putea să-l facă. "Şi Mielul a venit şi a luat Aceasta din mîna dreaptă a Aceluia care şedea pe Tron."

239 Ce este aceasta? Acum Ea aparţine Mielului. Amin. Legile lui Dumnezeu au cerut. El este Acela care O ţine. Legea lui Dumnezeu a cerut un Răscumpărător Rudenie. Şi Mielul a ieşit afară, ţinînd-O, "Eu sînt Rudenia lor. Eu sînt Răscumpărătorul lor. Eu acum. . .Eu am făcut mijlocire pentru ei, şi acum Eu am venit să pretind drepturile lor pentru ei." Amin. Acolo este numai Singurul. "Eu am venit să pretind drepturile lor. În aceea, ei au un drept la totul care s-a pierdut în cădere, iar Eu am plătit preţul."

240 Oh, frate! Iuh! Nu vă face aceea să vă simţiţi religioşi înăuntru? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] "Nu prin faptele bune care noi le-am făcut, ci prin mila Lui."

241 Oh, aşteptaţi un minut! Şi acei bătrîni şi toate celelalte încep să arunce jos coroanele, şi demnitarii încep să se pună jos pe pămînt, vedeţi.

Nici unul, nici unul nu putea să o facă.

242 Şi El păşeşte drept sus la mîna dreaptă a lui Dumnezeu, şi a luat Cartea din mîna Lui, şi şi-a pretins drepturile Lui. "Eu am murit pentru ei. Eu sînt Răscumpărătorul lor Rudenie. Eu sînt. Eu sînt Mijlocitorul. Sîngele Meu a fost vărsat. Eu am devenit Om. Şi Eu am făcut aceasta ca să obţin acea Biserică iarăşi înapoi, pe Aceea care Eu am văzut-o dinainte înainte de întemeierea lumii. Eu am hotărît Aceasta. Eu am vorbit Aceasta, Ea va fi acolo. Şi nimeni nu era în stare să o ia pe Ea, însă Eu am mers jos şi am făcut-o, Eu însumi. Eu sînt Rudenia lor. Eu am devenit rudenie." Şi El ia Cartea. Amin!

243 Oh, Cine mă aşteaptă Acolo în seara aceasta? Cine este Acela, biserică, care aşteaptă Acolo? Ce altceva ar putea aştepta Acolo după voi? Acel Răscumpărător Rudenie! Oh, doamne! Ce declaraţie sublimă, sau act!

244 Acum El are actul de proprietate la răscumpărare. El Îl are în mîna Lui. Mijlocirea este terminată acum. El Îl are în mîna Lui. Amintiţi-vă, Acesta era în mîna lui Dumnezeu, tot timpul, dar acum Acesta este în mîna Mielului. Acum priviţi. Actul de proprietate de răscumpărare, al întregii creaţiuni, este în mîna Lui. Iar El a venit să-L pretindă înapoi, deasemeni, pentru rasa umană. Nu să-L pretindă înapoi pentru Îngeri. L-a pretins înapoi pentru oameni, pentru care a fost dat Acesta, să facă iarăşi fii şi fiice a lui Dumnezeu; să-i aducă înapoi la grădina Edenului, tot ce ei au pierdut; întreaga creaţiune, pomii, viaţa animală, toate celelalte. Oh, doamne!

245 Nu vă face asta să vă simţiţi bine? Iuh! [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Mă gîndeam că eram obosit, dar eu nu sînt acum. Vedeţi? Uneori mă gîndesc că eu devin—devin prea bătrîn să predic, şi atunci eu merg să văd ceva de felul acesta, şi mă gîndesc că eu sînt iarăşi un om tînăr. Da. Îhî. Hm! Aceasta vă face ceva. Înţelegeţi?

246 Căci eu ştiu asta, că există Cineva Acolo care mă aşteaptă. Acolo este Cineva care a plătit preţul pe care eu nu l-am putut plăti. Asta-i adevărat. El a făcut-o pentru mine, Charlie. A făcut-o pentru tine. El a făcut-o pentru întreaga rasă umană. Şi acum El vine înainte să-şi pretindă drepturile Lui răscumpărătoare. Pentru cine pretinde aceasta? Nu pentru El însuşi; pentru noi. El este unul dintre noi. El este rudenia noastră. Oh, doamne! El este Fratele meu. El este Salvatorul meu. El este Dumnezeul meu. El este Răscumpărătorul meu Rudenie. El este totul. Pentru că ce eram eu fără El, sau ce aş putea eu fi fără El? Astfel, vedeţi, El este Totul al meu. Şi El stă Acolo ca rudenia noastră. Şi acum El a mijlocit pentru noi, pînă la acest timp. Iar acum El vine înainte şi ia Cartea de Răscumpărare, să pretindă drepturile Lui, de ceea ce El a făcut pentru noi.

247 Ei mor. Isus a zis, "Cel ce crede în Mine, chiar dacă era mort, totuşi el va trăi. Oricine trăieşte şi crede în Mine nu va muri niciodată. Cel ce mănîncă trupul Meu şi bea Sîngele Meu are Viaţă veşnică, iar Eu îl voi învia în ziua din urmă."

248 Nu contează, că el adoarme în prima strajă, a doua, a treia, a patra, a cincia, a şasea, sau a şaptea, oriunde adoarme el. Ce se va întîmpla? Trîmbiţa lui Dumnezeu va suna. Acea ultimă trîmbiţă va sufla înainte, în acelaşi timp în care ultimul înger îşi dă Mesajul lui şi ultima Pecete este deschisă. Acea ultimă trîmbiţă va suna, şi Răscumpărătorul vine înainte să ia posesiunile Lui răscumpărate, Biserica Lui, spălată cu Sînge.

249 Acum, oh, întreaga creaţiune stă în mîna Lui acum, pe care întregul plan de răscumpărare este sigilat prin şapte Peceţi misterioase, în această Carte pe care El a luat-o. Acum priviţi. "Şi numai El poate să descopere Aceasta la oricine vrea El." El are Aceasta în mîna Lui, vedeţi. Acum, El a promis că aceasta va fi la timpul acela, acum, pentru că Aceasta este sigilată prin Şapte Peceţi de taină, Cartea de Răscumpărare. Acum priviţi. Aşa cum acum . . .

250 Prieteni, eu v-am spus, urmează să vă las afară la opt treizeci, dar eu am aruncat peste trei sau patru pagini aici, să ajung la aceasta. Astfel eu vreau . . . Eu sînt deja după nouă. Astfel ca voi să puteţi veni înapoi mîine.

251 Dar acum în această Carte a Peceţilor de şapte părţi, de răscumpărare, pe care a luat-o Mielul, în El însuşi, era Singurul Care putea să o facă. Şi El a luat-O din mîna dreaptă a Aceluia care şedea pe Tron, acum, să pretindă răscumpărarea Lui, să pretindă drepturile Lui. Să pretindă, pentru mine şi tine, de la ce El ne-a răscumpărat, la, vedeţi, înapoi la totul ce a pierdut Adam în grădina Edenului. El ne-a răscumpărat înapoi la aceea.

252 Acum cu Mielul, cu Cartea în mîinile Lui, noi sîntem gata să cerem harul şi mila Lui asupra noastră, să ne deschidă Cartea cu Şapte Peceţi, şi să ne lase să privim dincolo de cortina timpului, doar un picuţ. Oh, doamne! Observaţi cînd El a luat Cartea, actul de proprietate, sigilat, (doar băgaţi-vă aceasta în minte acum), şi a rupt Peceţile tainei, să le descopere, să le aducă la ai Lui, vedeţi, la toţi supuşii Lui răscumpăraţi.

253 Acum, cînd noi atingem aceasta în Peceţi, noi o să mergem înapoi acolo şi să vedem acele suflete sub altar, strigînd, "Doamne, pînă cînd, pînă cînd?"

254 Şi aici El este un Mijlocitor, pe altar, "Doar încă puţin, pînă cînd există mai mulţi care trebuie să sufere ca voi."

255 Dar acum El vine de aici, la această ultimă Pecete. El nu mai este Mijlocitor. El este Rege acum. Şi ce face El? Dacă El este un Rege, El trebuie să aibe supuşi. Şi supuşii Lui sînt aceia pe care El i-a răscumpărat, şi ei nu pot veni înaintea Lui pînă cînd El ia drepturile de răscumpărare. Şi acum El păşeşte înainte, de la un Mijlocitor; unde moartea ne-a pus în mormînt, El vine înainte cu drepturile. Amin.

256 "Şi chiar acei care sînt vii şi rămîn pînă la Venirea Lui, nu vor sta în calea celor care sînt adormiţi. Căci trîmbiţa lui Dumnezeu va suna, la acea ultimă trîmbiţă." Cînd ultima Pecete este ruptă, şi cînd îngerul al şaptelea îşi dă Mesajul lui, "Ultima trîmbiţă va suna, şi morţii în Cristos vor învia. Şi noi care sîntem vii şi rămînem vom fi apucaţi sus împreună cu ei, să-L întîlnim în aer." El pretinde! El a venit înainte acum să-şi pretindă a Lui—Lui posesiune.

257 Priviţi! Priviţi la acesta! Doamne! A rupt Peceţile, a descoperit tainele. Le-a descoperit (unde?) la ultima epocă a bisericii, singura care trăieşte. Ceilalţi dintre ei sînt adormiţi.

258 El a zis, "Dacă El vine în prima strajă, a doua strajă, a treia strajă, în jos înainte la a şaptea strajă." În a şaptea strajă, acolo a ieşit o—o poruncă, sau o chemare, "Iată, Mirele vine!"

259 Şi cînd ei au făcut-o, fecioara adormită, bisericile nominale, au zis, "Oh, voi ştiţi, eu—eu cred că mi-ar place să am acel Duh Sfînt." Aţi observat voi pe Prezbiterieni şi Episcopalieni? Aţi auzit voi Mesajul meu în Phoenix, către oamenii aceia care stau sus acolo, în *Glasul* şi acolo, zicînd. . .Păi, care-i treaba cu acest autor, zicînd, "Sfîntul Părinte *Aşa-şi-aşa*"? Cînd, Biblia zice, "Nu numiţi pe nici un om, 'Părinte,' în felul acesta." Vedeţi, ei dorm cu ei, acela este motivul, dar cînd ei au venit înainte şi au zis, "Da, noi credem."

260 O femeie tocmai a chemat pe o altă femeie, a zis, "Tu ştii, eu sînt Episcopaliană." A zis, "Eu—eu—eu am vorbit în limbi,

ziua trecută. Eu cred că am primit Duhul Sfînt, dar, şîî, nu spune la nimeni." Eu mă îndoiesc de asta foarte mult. Tu ai fi putut vorbi în limbi. Dar, tu aşezi un om pe Foc, cum are el să şadă liniştit? Asta-i adevărat. Vedeţi? Vedeţi? Nu o poate face.

261 Vă puteţi imagina pe Petru, şi Iacov, şi Ioan, şi aceia sus în camera de sus, zicînd, "Oh, noi avem Duhul Sfînt acum, dar poate mai bine dacă noi păstrăm tăcerea"? Frate, prin ferestre, uşi, şi fiecare lucru, au mers ei, afară în stradă, acţionînd ca o grămadă de beţivi. Acela este Duhul Sfînt real.

262 Dar, voi vedeţi, acea fecioară adormită nu primeşte nimic, oricum. Îhî. Asta-i adevărat. Şi amintiţi-vă, în timp ce ele au mers să încerce să cumpere Ulei, amintiţi-vă, Scripturile nu zic că ele L-au obţinut.

263 Dar în timp ce ele erau afară încercînd să-L cumpere, acolo a venit un sunet. Ce s-a întîmplat? Toate fecioarele acelea care au dormit, s-au sculat şi şi-au potrivit lămpile, "şi au mers înăuntru la Cină." Este asta adevărat? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

264 Iar restul au fost lăsate pentru perioada Necazului, corect, "Plînsul, văitatul, şi scrîşnirea dinţilor." Aceea este biserica, nu Mireasa; biserica.

265 Mireasa a mers înăuntru. Există o întreagă diferenţă între biserică şi Mireasă. Da, domnule! Îhî. "A mers înăuntru la Cina de Nuntă." Oh, observaţi, băiete! [Fratele Branham îşi bate o dată palmele împreună—Ed.]

266 Peceţile au fost rupte (de ce?) în ultima epocă a bisericii, să descopere aceste Adevăruri. De ce? Mielul a rupt Peceţile şi le-a descoperit la Biserica Lui, pentru ca să colecteze supuşii Lui pentru Împărăţia Lui. Mireasa Lui, vedeţi! Oh, doamne! El vrea să aducă pe supuşii Lui la El acum.

267 Ce este aceasta? Afară din pulberea pămîntului, afară din fundul mării, afară din gropi, afară de pretutindeni şi fiecare loc, afară din—afară din regiunile de întuneric, afară din paradis, oriunde pot ei fi. El va chema, iar ei vor răspunde. Amin! Amin! [Adunarea, "Amin."] El va chema, iar ei vor răspunde.

268 El a venit să ia supuşii Lui. El a descoperit secretele Lui, şi ei au văzut Aceasta. "Şi timp nu mai este," la timpul acela. "Timpul s-a terminat." Acesta este sfîrşit. În regulă.

269 El părăseşte Tronul, de a fi un Mijlocitor, ca un Miel ucis; ca să fie un Leu, Rege; să aducă lumea la Judecată, care a respins Mesajul Lui. El nu este un Mediator.

270 Amintiţi-vă învăţătura Vechiului Testament acum, aşa cum ne grăbim. Cînd sîngele a mers jos de pe scaunul milei, ce era acesta? Scaunul de judecată.

271 Şi cînd Mielul, ucis, a păşit înainte din Eternitate, afară din Tronul Tatălui, şi şi-a luat drepturile Lui, acesta era un Scaun de Judecată. Atunci El a devenit, nu un Miel, ci un Leu, Rege, şi El cheamă după Regina Lui să vină să stea lîngă El.

272 "Nu ştiţi voi că sfinţii vor judeca lumea?" Daniel a zis, "Judecata a fost aşezată, şi cărţile au fost deschise; şi zece mii de ori zece mii de mii i-au slujit Lui," Rege şi Regină. "Şi atunci o altă Carte a fost deschisă, care era Cartea Vieţii," aceea este pentru biserică. Şi Regina şi Regele stăteau acolo.

273 Cum a spus meditarea unui cowboy:

Noaptea trecută aşa cum m-am întins pe prerie,
Am privit la stele în ceruri,
Şi mă întrebam dacă vreodată un cowboy
Ar putea pluti la acel dulce adio şi adio.

Există un drum la acea luminoasă, Regiune fericită,
Dar aceasta este întunecată acolo, o cărare, aşa zic ei,
Dar cea largă care duce la pierzare
Este informată şi luminată tot drumul.

Ei vorbesc despre un alt mare Proprietar,

274 El vorbeşte în termeni din viaţa lui la vite. Dacă voi eraţi vreodată într-o strîngere a vitelor, voi aţi putea vedea aceasta clar.

Ei vorbesc despre un alt mare Proprietar,
Şi El niciodată nu este supra aprovizionat, aşa zic ei,
El întotdeauna va face loc pentru un păcătos
Care se va deplasa pe acea dreaptă, cărare îngustă.

Ei zic că El niciodată nu te va părăsi,
Şi El cunoaşte fiecare acţiune şi privire;
Pentru că, pentru siguranţă, noi mai bine să ne marcăm,
Să ne avem numele pe marea Lui Carte de pontaj.

Căci ei zic că acolo va fi o mare strîngere,
Cînd cowboyi vor sta ca viţeii,
Să fie marcaţi de călăreţii judecăţii, (acei profeţi şi văzători)
Care sînt la post şi cunosc fiecare marcă.

275 Dacă voi aţi fost vreodată într-o strîngere, vedeţi şeful stînd acolo afară, şi călăreţii, şi amestecîndu-se în cireada de vite. El va vedea propria lui marcă mergînd pe acolo, şi el va face semn către şeful. Şi şeful o va vedea, şi îi dă o încuvinţare.

Calul lui aleargă drept înăuntru, în jur, în jurul acestei presări, strîngînd un grup de coarne în felul acesta, şi croindu-şi afară propriile lui vaci. Înţelegeţi?

Ei zic că acolo va fi o mare strîngere,
Şi cowboyi ca viţeii vor sta,
Care vor fi marcaţi de călăreţii judecăţii,
Care sînt la post şi cunosc fiecare marcă.
(Vedeţi?)

276 Astfel el a zis:

Eu presupun că eu voi fi un rătăcit de un an,
Doar un om care-i condamnat să moară,
nemarcat, (el, ei fac supă din el, vedeţi),
Care va fi tăiat în grămadă cu cei grosolani,
Cînd Şeful acelor călăreţi va veni pe acolo.

277 Vedeţi Cine este Acesta? Şeful călăreţilor. Acela este Mielul, la cei şapte mesageri care sînt la post şi cunosc fiecare marcă. Vedeţi? Hm!

278 Observaţi, aici vine El. Părăseşte Tronul, ca un Mijlocitor, ca un Miel ucis; să devină un Leu, Rege, să aducă întreaga lume în Judecată, care a respins. Răscumpărătorul Rudenie al nostru atunci este Rege peste toţi. De ce? El are actul de proprietate de răscumpărare. Toată aceasta stă în mîna Lui. Eu sînt bucuros să-L cunosc. Înţelegeţi?

279 Atunci pretinde moştenirea Lui; aceea este Biserica, Mireasa. El O pretinde.

280 Ce face El atunci? El scapă de rivalul Său, Satan. El îl aruncă într-un Lac de Foc, cu toţi acei care au fost inspiraţi de către Satan, să respingă Cuvîntul Lui de răscumpărare.

281 El este Rege acum. Mila încă este pe Tron. Nu-i respingeţi oferta Lui. Înţelegeţi? Călăreţii cunosc doar cine sînteţi voi.

282 Şi, acum, adversarul Lui, care i-a dat Lui necaz pentru două mii de ani, pretinzînd, "Eu pot să fac cu ei ceea ce eu vreau. Eu încă îi am. Ei sînt ai mei. Eu . . . Ei au pierdut actul în urmă acolo."

283 Dar El este Răscumpărătorul Rudenie. El a zis că El este înapoi aici făcînd mijlocire acum. Dar cîndva . . .

El zice, "Eu îi voi pune în mormînt."

284 Dar El i-a spus Bisericii, "Eu vă voi aduce afară." Vedeţi? "Dar, întîi, Eu trebuie să fiu un Mijlocitor."

285 Acum El vine înainte, păşeşte afară din Eternitate înapoi acolo, jos de pe Tronul Tatălui, unde El a şezut ca un Mijlocitor. Acum El vine să fie Rege, oh, să stăpînească toate naţiunile cu un toiag de fier. Judecata este aşezată. Oh, frate, Răscumpărătorul Rudenie al nostru ţine toată aceasta. Asta-i adevărat. Da, domnule.

286 Ce face El? El cheamă atingerea adversarului acela, Satan. "Ei sînt ai mei acum. Eu i-am înviat din mormînt." Şi El îi ia pe toţi mincinoşii, şi pervertitorii Cuvîntului, şi toţi în felul acesta, cu Satan, şi îi distruge în Lacul de Foc. Ea este toată terminată, acum. Îi aruncă într-un Lac de Foc. Oh, doamne!

287 Voi ştiţi ce? Eu vreau—eu vreau să spun ceva aici înainte să încheiem. Şi apoi ne vom—ne vom—ne vom grăbi. Observaţi. Noi sîntem jos acum la versetul 7. Dar de la versetul 8, pînă la 14, eu vreau ca voi să observaţi ce ia loc.

Tot ceea ce era *în cer, şi* tot ceea ce era pe *pămînt* . . .

288 Doar ascultaţi la asta. Lăsaţi-mă doar să o citesc acum. Eu cred că ar fi mai bine dacă eu o citesc doar din Carte, cu versetul 7, vedeţi. Şi priviţi versetul 6.

> *Şi eu—şi eu* privesc, *am privit, şi, iată, în mijlocul tronului şi al celor patru făpturi, şi în mijlocul bătrînilor, stătea un Miel de parcă era ucis, avînd şapte* capete. . .*sau şapte coarne* (vreau să spun) *şi şapte ochi,* (noi tocmai am explicat aceasta), *care sînt cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise înainte* la *tot pămîntul.*

289 Vedeţi, şapte epoci ale bisericii, cei şapte mesageri care au ţinut acel Foc arzînd. Vedeţi? În regulă.

> *Şi el a venit* (Mielul) *şi a luat cartea din mîna dreaptă a aceluia care şedea pe tron—şedea pe tron.*

290 Acum priviţi. Şi cînd El a făcut asta, priviţi ce a avut loc. Voi vorbiţi despre un jubileu! Acum aceasta este exact ruperea acelor Peceţi, ia loc. Noi ajungem în "jumătatea de oră de tăcere," tocmai după aceasta. Priviţi aceasta, iar noi vom începe înăuntru. Noi vom termina aceasta, următoarea Duminică seara, chiar aici. Şi ascultaţi de aproape acum. Sînteţi voi gata? Ziceţi, "Amin." [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Ascultaţi de aproape, ce a avut loc cînd El a făcut aceasta.

291 Cînd toată creaţiunea suspina; nici unul nu ştia ce să facă, şi Ioan plîngea. "Aici vine Mielul, a păşit acolo!" Iar această Carte era în mîinile lui—lui Proprietarul original, deoarece omul a căzut şi a pierdut-O. Şi nici un om nu era în stare să O ia, mai mult, să răscumpere pămîntul; nici preot, papă, nimic, aşa cum am spus. "Dar Mielul a venit sus!" Nici Maria, nici sfîntul *ăsta*, sau sfîntul *acela*. "Mielul a venit sus, însîngerat, ucis, şi a luat Cartea din mîna dreaptă a Aceluia care şedea pe Tron." Şi cînd ei au văzut că acolo era un Răscumpărător; şi toate—sufletele sub altar, cînd Îngerii, cînd bătrînii, cînd totul a văzut aceasta, cînd aceasta este făcut. Aceasta, încă, stă în viitor. În seara aceasta El este un Mijlocitor, dar El vine la aceasta. Priviţi.

Şi cînd el a luat cartea, cele patru făpturi şi cei douăzeci şi patru de bătrîni au căzut jos înaintea Mielului, fiecare din ei avînd harfe, şi potire de aur pline de mireasmă, care sînt rugăciunile sfinţilor.

292 Aceia sînt acei care sînt sub altar, care s-au rugat, cu mult în urmă. Vedeţi, ei s-au rugat pentru răscumpărare, s-au rugat pentru înviere. Şi aici aceşti—aceşti bătrîni toarnă afară rugăciunile lor înaintea . . . Pentru că, acum noi avem un Reprezentant, noi avem o Rudenie în Cer, care a venit înainte să-şi facă pretenţiile Lui.

Şi ei au cîntat *o cîntare nouă, zicînd, Tu eşti vrednic să iei cartea, şi să deschizi peceţile de acolo: căci tu ai fost ucis, şi ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeul* nostru (priviţi) *prin sîngele tău din fiecare soi, . . . limbă, şi popor, şi naţiune;*

Şi ne-ai făcut pentru Dumnezeul nostru regi şi preoţi: şi noi vom domni pe pămînt.

293 Ei au vrut să vină înapoi. Şi aici ei se duc înapoi, să fie regi şi preoţi.

294 Glorie lui Dumnezeu! Eu mă simt destul de bine să vorbesc în limbi. Uitaţi. Priviţi. Da. Aceasta se pare că eu nu am destule limbi; cu care eu aş putea să-L laud. Eu am nevoie de una pe care nici măcar nu o cunosc.

295 Observaţi, "Şi am privit . . . " Ascultaţi la asta.

Şi am privit, şi am auzit glasul multor îngeri . . .

296 Ascultaţi ce jubileu se desfăşoară! Cînd ei au văzut Mielul că vine şi ia acea Carte de Răscumpărare, sufletele au strigat. Noi vom lua aceasta. Toţi, totul, bătrînii au căzut jos. Ei au turnat afară rugăciunile sfinţilor. Ce? Acolo era reprezentat o Rudenie pentru noi. Ei au căzut pe feţele lor. Şi ei au cîntat o cîntare, şi au zis, "Tu eşti vrednic, pentru că Tu ai fost ucis!" Priviţi ce . . . Şi uitaţi-vă la aceşti Îngeri!

Şi am privit, şi . . . am auzit glasul multor îngeri roata *pe lîngă tron şi făpturile şi bătrînii: şi numărul lor era de zece mii* de ori *zece* mii, . . . *de mii;* (Iuh! Observaţi!)

Zicînd cu un glas tare, Vrednic este Mielul care a fost ucis să primească putere, şi bogăţii, şi înţelepciune, şi tărie, şi onoare, şi slavă, şi binecuvîntări.

297 Ce jubileu se desfăşoară în Cer, cînd acel Miel conduce, părăseşte acea cabină de mijlocire, să vină aici să posede pretenţiile Lui!

298 Voi ştiţi, aceea a ajuns lîngă Ioan. El trebuie că a văzut numele lui scris acolo. Cînd s-au rupt acele Peceţi, el trebuie că a devenit foarte fericit. Ascultaţi ce a zis el.

Şi fiecare creatură care este în ceruri, şi pe pămînt, şi sub *pămînt, . . . aşa ca . . .* în *mare, şi toate acelea . . . în ele,* este *în ele,* m-*au auzit, pe mine zicînd,* Binecuvîntări, . . . *onoare, . . . slavă, . . . putere, să fie pentru acel care* şade *pe tron, şi pentru Mielul pentru totdeauna . . .* (Amin! Amin, şi amin! Oh!)

Şi cele patru făpturi au zis, Amin. Şi cei douăzeci şi patru de bătrîni au căzut jos şi s-au închinat celui care trăieşte *în veci de veci.*

299 Vorbiţi despre un jubileu, vorbiţi despre un timp, cînd acel Miel a păşit înainte! Vedeţi, Cartea este sigilată chiar în Cer, tainele sînt.

300 Ziceţi, "Este numele meu acolo?" Eu nu ştiu. Eu sper că este. Dar, dacă el este, el a fost pus pe Carte înainte de întemeierea lumii.

301 Dar primul lucru, care a reprezentat acea răscumpărare, a venit Mielul care a fost ucis de la întemeierea lumii. Şi El a luat Cartea, (glorie!) a deschis Cartea, şi a rupt jos Peceţile; şi a trimis Aceasta jos la pămînt, la al şaptelea înger al Lui, să descopere Aceasta la poporul Lui! [Adunarea se bucură mult—Ed.] Iată-vă acolo. Oh, doamne! Ce s-a întîmplat! Ţipetele, strigătele, aleluia-urile, cei unşi, puterea, slava, manifestarea! [Adunarea continuă să se bucure mult.]

302 Şi bătrînul Ioan, care stătea acolo, fratele nostru, plîngînd! "Păi," a zis el, "totul în Cer, totul pe pămînt, şi totul în mare, m-au auzit strigînd, 'Amin! Amin! Binecuvîntări, onoare, şi tărie, şi putere, să fie la Acela care trăieşte în veci şi veci.'"

303 Vorbeşti despre un timp fericit, cînd acele Peceţi s-au rupt! Ioan trebuie că s-a uitat înăuntru şi a văzut dincolo de cortina timpului, şi a zis, "Acolo este Ioan." Oh, oh!

304 El era aşa fericit, încît el a zis, "Totul în Cer." El trebuie că într-adevăr a strigat, nu-i aşa? "Totul în Cer, totul pe pămînt, totul sub pămînt, fiecare creatură, toate celelalte, m-au auzit zicînd, 'Amin! Binecuvîntări, şi slavă, şi înţelepciune, şi putere, şi tărie, şi bogăţii, îi aparţin Lui.'" Amin!

305 De ce? Cînd a venit descoperirea, că Mielul, Răscumpărătorul, Rudenia noastră, a venit înapoi de la Tronul de mediere şi a păşit afară aici să ia posesia Lui. Oh!

Curînd Mielul va lua Mireasa Lui să fie
  întotdeauna lîngă El,
Toată oştirea Cerului va fi adunată;
Oh, aceasta va fi o privelişte glorioasă, toţi
  sfinţii în alb fără pată;
Şi cu Isus noi vom domni Etern.

Oh, "Vino şi prînzeşte," Stăpînul cheamă,
  (asupra Cuvîntului), "Vino şi prînzeşte."

306 Oh, eu—eu—eu ajung fără cuvinte, vedeţi.

"Vino şi prînzeşte, vino şi prînzeşte,"
Tu poţi serba la masa lui Isus oricînd, (Acum!
Dar cînd El pleacă, nu există speranţă.)
El Care a hrănit mulţimea, a transformat apa
în vin.

307 El care a zis, că, "Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face şi el." Oh, doamne! El care a promis aceste lucruri în zilele din urmă. El care a zis aceste lucruri. El care este acum în timpul descoperirii acestor lucruri fiind făcute cunoscut. "Vino şi prînzeşte." Oh, nu pierde Aceasta, fratele meu.

Acum să ne plecăm capetele noastre doar un minut.

308 Mîine seară, prin harul lui Dumnezeu, noi încercăm să rupem acea Primă Pecete, dacă Dumnezeu O va rupe pentru noi şi ne lasă să vedem ce era această descoperire, "ascunsă de la întemeierea lumii."

309 Înainte să facem asta, prietene păcătos, sau membru căldicel de biserică, ai tu doar o calitate de membru în biserică, sau tu nu ai o calitate de membru? Iar dacă tu ai numai o calitate de membru, tu ai fi aproape tot aşa de bine fără aceasta. Tu ai nevoie de o Naştere. Tu trebuie să vii la Sînge. Tu trebuie să vii la ceva care doar distinge păcatul la o parte, pînă cînd nu mai există nici o aducere-aminte de el.

310 Dacă tu nu ai făcut pregătiri, încă, să întîlneşti Mielul în aer! Şi prin puterea investită mie prin însărcinarea mea, dată de Atotputernicul Dumnezeu, şi servită mie de către un Înger, un Stîlp de Lumină, eu te îndemn, în Numele lui Isus Cristos! Nu încerca să-L întîlneşti numai cu o calitate de membru al unei loje de biserică de pe acest pămînt.

311 Vino, în timp ce Mijlocitorul, atît cît cunosc eu, este încă pe Tron, făcînd mijlociri. Deoarece, acolo va veni o zi cînd tu vei vrea să vii, şi acolo nu va fi nici un Mijlocitor. Căci dacă noi vedem ceasul în care noi trăim, în epoca bisericii a şaptea, şi tainele lui Dumnezeu devin ce au devenit, cu Duhul lui Dumnezeu adeverit arătînd totul ce El a promis în zilele din urmă, cît timp a mai rămas? Prietene păcătos, vino.

312 Doamne Isuse, ceasurile cresc tîrzii. Ar putea fi chiar mai tîrziu decît noi ne gîndim. Şi noi sîntem fericiţi să vedem acest ceas apropiindu-se. Acesta este cel mai glorios ceas pe care l-a cunoscut lumea vreodată, pentru credincios. Dar, pentru respingător, cel mai trist timp care putea fi vreodată. Acolo nu am putea găsi cuvinte în alfabet, litere să facă cuvinte, care ar putea exprima necazul şi întristarea care stă înainte. Şi nici nu există cuvinte să se poată forma, din alfabetul nostru, să exprime binecuvîntările care stau înainte pentru credincios.

313 Tată, acolo ar putea fi unii, în seara aceasta, aici fără speranţă. Şi ei sînt fiinţe umane inteligente. Şi acum dacă Sîngele încă stă pe Scaunul Milei, lasă ca Mielul să păşească afară de la Tron, la inima lor, în seara aceasta, şi să le descopere că ei sînt pierduţi. Şi cu mîini Însîngerate, să zică, "Veniţi, pînă este timp să veniţi."

314 Eu predau Mesajul, Doamne, cu rugăciunea mea, în mîinile Tale. Fă orice vrei Tu, Tată, în Numele lui Isus.

Cu capetele noastre aplecate.

315 Dacă voi nu aţi îndeplinit această cerere şi această cerinţă! Dacă voi v-aţi încrezut doar în biserica voastră! Acolo nu era nimic care putea răscumpăra. Dacă voi v-aţi încrezut în mijlocirea vreunui sfînt, voi încă sînteţi pierduţi. Dacă voi v-aţi încrezut în lucrările mîinilor voastre, ceva ce voi aţi făcut, fapte bune, voi sînteţi pierduţi. Dacă voi v-aţi încrezut în—în rugăciunea mamei voastre, sau neprihănirea mamei voastre, tatăl vostru; dacă v-aţi încrezut în aceea, voi sînteţi pierduţi. Dacă v-aţi încrezut în vreo senzaţie, ceva simţire ciudată, ceva emoţie, de vorbire în limbi, sau dansînd! Dacă aceea este totul în ce v-aţi încrezut, şi nu cunoaşteţi Mielul, personal, nu-L cunoaşteţi, atunci, eu vă îndemn înaintea lui Dumnezeu, faceţi lucrul acela drept, acum, cu Dumnezeu.

316 Jos în inima voastră, rugaţi-vă. Şi doar fiţi simpli, deoarece Dumnezeu se ascunde în simplicitate. Amintiţi-vă, că Biblia a zis, "Atît de mulţi cîţi au crezut au fost adăugaţi."

317 Şi în timp ce ne rugăm pentru voi, sînt încredinţat că veţi face (a voastră) acea decizie Eternă, "Doamne, eu voi zice, 'Da!'" Iar o *decizie* este o "piatră." Dar la ce bun este o piatră fără un zidar de piatră care o poate tăia, să formeze clădirea, să potrivească clădirea? Atunci, lăsaţi ca Duhul Sfînt să vă taie de la ceea ce sînteţi, la ceea ce trebuie voi să fiţi. Dacă tu eşti doar un membru rigid de biserică; dacă tu eşti un păcătos; orice eşti tu; dacă tu eşti fără Cristos, fără Duhul Sfînt, Dumnezeu să-ţi acorde pace, în seara aceasta.

318 Acum, Doamne, aşa de raţional cît eu ştiu cum să vin, şi aşa—aşa Scriptural cît eu ştiu cum să vin, eu vin acum cu aceştia pe care eu Ţi i-am predat, cu Cuvîntul. Eu sînt încredinţat, Doamne, căci Cuvîntul şi-a găsit locul Lui în inima oamenilor, în seara aceasta.

319 Dacă ar exista aici din aceia care nu cunosc, sau nu au asigurarea aceea dulce a Prezenţei Duhului Sfînt rămînînd în viaţa lor; că, mîniile, sau indiferenţa, sau egoismul, sau ceva au tăiat acest Lucru măreţ de la ei, şi i-au reţinut de la Acesta; sau ceva crez, sau—sau—sau ceva senzaţie, i-au reţinut de la dulceaţa părtăşiei lui Dumnezeu; ca aceasta acum să fie lăsată liber!

320 Şi că Mielul, acela Însîngerat, Rudenia sfîntă care a venit păşind înainte de la Tron, în jos prin Luminile misterioase ale coridoarelor Tronului lui Dumnezeu, a păşit afară să-şi pretindă moştenirea Lui! Dumnezeule, admite, în seara aceasta, ca ei să-L primească. Fie ca fiecare decizie să fie făcută solemn, şi fie ca ei să se predea pe ei înşişi la El singur Care îi poate tăia şi forma în fii şi fiice a lui Dumnezeu.

321 Acum, în rugăciune solemnă, eu fac aceasta în felul în care mă simt călăuzit să o fac. În solemnitate, înaintea lui Dumnezeu, aşa cum El s-a dovedit pe Sine către voi. Şi voi nu eraţi un Creştin, sau voi nu eraţi ceea ce noi numim un. . . Nu un—nu un—un—un aderant denominaţional, ci eu vreau să spun un Creştin născut din nou. Dar voi credeţi solemn că Mesajul este adevărat, şi voi credeţi solemn că voi puteţi fi salvaţi numai prin harul lui Dumnezeu. Şi voi credeţi că El vorbeşte către inima voastră acum. Şi voi vreţi să-L acceptaţi, şi sînteţi gata ca Cuvîntul Lui să—să vă taie din ceea ce sînteţi, şi să vă facă ceea ce voi ar trebui să fiţi. Vreţi voi să mărturisiţi la fel, prin a vă ridica în picioare? Dacă acea persoană este aici, şi vrea să facă acel suf-. . . acel tot-suficient, ridicaţi-vă în picioare.

322 Tată Ceresc, eu nu ştiu nimic mai mult ce să fac decît să citez Cuvîntul Tău. Aici sînt oameni stînd pe picioarele lor, care simt că ei nu au fost unde ar trebui să fie, gata pentru această Răpire, căci aceasta poate să aibe loc înainte ca Prima Pecete să fie deschisă pentru noi.

323 Şi, Tată, eu mă rog pentru ei. Eu—eu, ca slujitor al Tău ofer această rugăciune către marele Mijlocitor, Cristos. Aşa cum ei se roagă, eu îmi ofer rugăciunea cu a lor, pe Tronul de fildeş al lui Dumnezeu, unde Jertfa Însîngerată şade acolo în seara aceasta. Şi în orice timp ar putea să păşească de la Tron, să vină înainte să pretindă posesiunea Lui, atunci acolo nu mai este nici o milă rămasă; aceasta este judecată.

324 Admite, Doamne, ca aceşti oameni pe picioarele lor, care stau; în inimile lor, făcîndu-şi mărturisirea, şi voind să lase Duhul lui Dumnezeu să-i modeleze, şi să-i taie, şi să-i formeze în pietre vii, în Casa Domnului Dumnezeu. Admite aceasta, Tată. Eu îi predau Ţie acum.

325 Şi Tu ai spus, "Acela care Mă va mărturisi înaintea oamenilor, pe acela Eu îl voi mărturisi înaintea Tatălui Meu şi a sfinţilor Îngeri." Şi acum Tu şezi acolo, în prezenţa tuturor, în seara aceasta. Iar ei stau, mărturisindu-Te. Şi, Doamne, dacă aceasta este din adîncul inimii lor, tot atît de sigur după cum Cuvîntul lui Dumnezeu este drept, Tu faci acum mijlocire pentru ei, şi îi accepţi în—tărîmurile harului şi milei a Sîngelui curăţitor al Mielului de sacrificiu. Şi ei să fie ai Tăi, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

326 Acum, voi care vedeţi pe aceşti oameni stînd în picioare, acest om tînăr chiar înăuntru *acolo*, şi ei stau sus, voi care aţi simţit că tot păcatul şi condamnarea sînt duse. Eu vreau ca voi doar să vă ridicaţi sus, unii dintre voi aproape de ei. Daţi-le mîna, şi ziceţi, "Frate, eu mă voi ruga pentru tine. Soră, eu mă rog pentru tine." Doar daţi-le mîna, şi ziceţi, "Dumnezeu să te binecuvinteze." Şi acum restul aparţine în mîna celui Atotputernic. Ziceţi, "Mă voi ruga, şi eu voi face tot ce pot să vă ajut în Împărăţia lui Dumnezeu."

Oh, cheamă astăzi!
Oh, Isus cheamă!
El cheamă gingaş astăzi!

327 Îl iubiţi voi pe El? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Nu este El minunat? ["Amin."] Oh, ce am face noi fără Acesta? "Omul nu va trăi numai cu pîine; ci prin fiecare Cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu, va trăi omul." Oh, hrăneşte-mă, Doamne, asupra Cuvîntului.

328 "Nu părăsiţi strîngerea voastră laolaltă, după felul necredincioşilor, cu atît mai mult cu cît vedeţi voi că se apropie Ziua."

329 Cu voia lui Dumnezeu, mîine seară, prin harul lui Dumnezeu, eu voi încerca, cu tot ceea ce este în mine, să-i cer Lui să mijlo-. . . mijlocească, ca taina acestor Peceţi, aşa cum ele se rup înainte, să proclame Cuvîntul lui Dumnezeu la popor.

Pînă mă întîlnesc cu voi, Dumnezeu să fie cu voi!

330 Şi acum eu predau serviciul nobilului nostru frate, Fratele Neville, pastorul. Cît de mulţi iubesc pe Fratele Neville? [Adunarea, "Amin." —Ed.] Acum, noi toţi îl iubim. Vino înainte, Frate Neville. Frate Neville, Dumnezeu să te binecuvinteze, frate.

Descoperirea Celor Şapte Peceţi

(*The Revelation Of The Seven Seals*)

Aceste zece Mesaje prin Fratele William Marrion Branham au fost date în Engleză la 17 Martie pînă la 24 Martie, 1963, la Branham Tabernacle în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., şi *Pecetea a Şaptea* a continuat la 25 Martie la Sherwood Motel. Obţinîndu-se benzi originale mai clare şi mai complete, aceste Mesaje au fost refăcute conform cu formatul prezent. S-a depus tot efortul să se transfere cu precizie Mesajul verbal de pe banda de înregistrare magnetică pe pagina tipărită, şi sînt tipărite aici neprescurtat de către Voice of God Recordings.

Toate drepturile în această carte sînt rezervate. Această carte nu poate să fie vîndută, retipărită, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitare de fonduri fără exprimarea permisiunii în scris de la William Branham Evangelistic Association.

Publicată în Engleză în 1967. Retipărită în Engleză în 1992

Tipărită în Româneşte în 1994

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org